

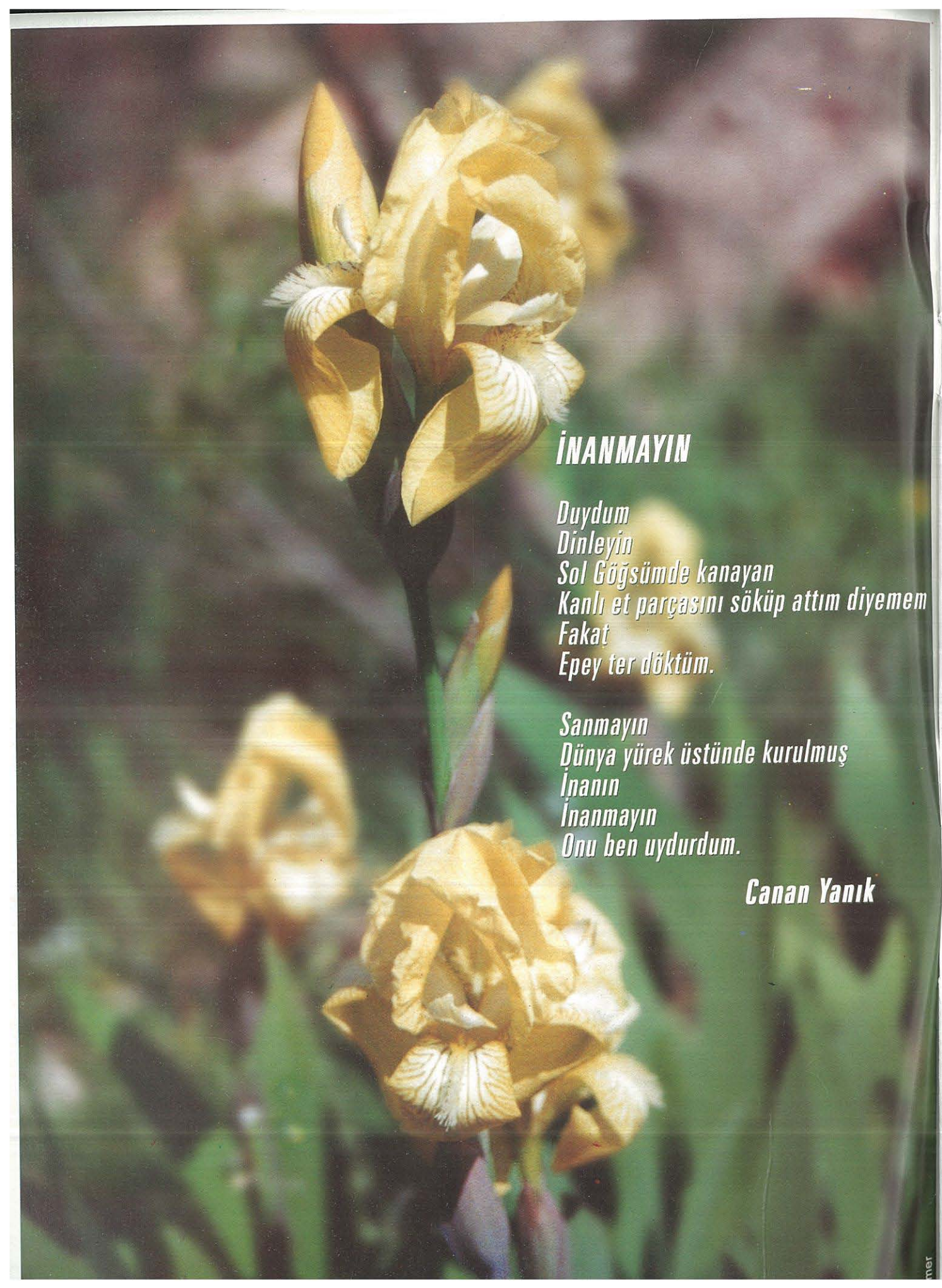
ÇETMi'nin SESİ

Yıl: 3 Sayı: 15 Mayıs-Haziran 2000

Gözü, Kulağı, Nabzı

**Ne görsem, ötesinde hasret çektiğim diyar ;
Kavuşmak nasıl olmaz, madem ki ayrılık var.
Necip Fazıl Kısakürek**

İNANMAYIN

*Duydum
Dinleyin
Sol Göğsümde kanayan
Kanlı et parçasını söküp attım diyemem
Fakat
Epey ter döktüm.*

*Sanmayın
Dünya yürek üstünde kurulmuş
İnanın
İnanmayın
Onu ben uydurdum.*

Canan Yanık

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İş. MÜD.

İbrahim TIKIR

Tel: 0.332. 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186

KONYA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Yusuf AVCI

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI

Abdurrahman ÖNDER

Nurettin ÖZEL

Hasan UYSAL

Niğmetullah UÇAR

Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

ANTALYA : Erol BOZDEMİR

Mustafa ÖĞÜT

Mehmet KARACA

İZMİR : Mehmet EREN

ANKARA : Enver ÖZEL

İSTANBUL : Kerim TIKIR

BURSA : Mahmut UÇAR

FRANSA : Eyyüp AKBOĞA

ÇETMİ : Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN

BANKA HESAP NUMARASI

İbrahim TIKIR

VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ

Hesap Cinsi : Faizsiz 2031013

Çet. E. K. Y. V.

Rampalı Çarşı Kat : 2 No 186 Vakıflar /KONYA

Hesap Cinsi : Döviz 4031015

Çet. E. K. Y. V.

cetmininsesi@hotmail.com

cetmililer@hotmail.com

GRAFİK & BASKI

Arı Ofset

Kalecik Mah. Altunbay Sokak

T.H.K. Pasajı Kat : 2 KONYA

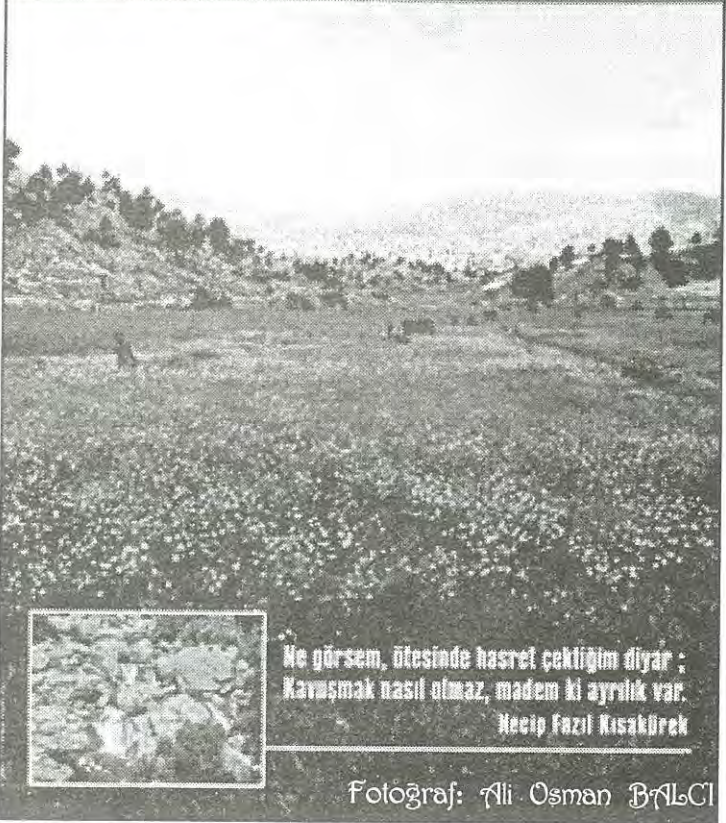
Tel : (0.332) 350 42 21

Fax : (0.332) 350 17 04

ÇETMİ'nin SESİ

Yıl: 1 Sayı: 15 Mayıs-Haziran 2000

Gözü, Kulagi, Nabısı

Fotoğraf: Ali Osman BALCI

Sayı :15 Mayıs / Haziran 2000

Selam ile - Yusuf AVCI.....	2-3
Eğitim / Mehmet BALCI	4-5
Veysel Eşsiz Anısına / Ömer DARCAN.....	6
Ana Yüreği / Dr. Ali ÖZEL.....	7-8
Tapu Senedi	9
Sana, Bana, Vatanıma, Ülkemin İnsanına Dair (Şiir)	10-11
Hatip Hocalar Sülalesi Kimdir?.....	12-15
Çetmilim / Niğmetullah UÇAR (Şiir)	16
Namazın Ehemmiyeti / Hasan BALCI	17-18
Ne Fayda / (Şiir)	19
Osmanlı Böyle Yaşadı / Ayşe YAKA	20-22
Necip Fazıl / Ali Osman BALCI	23
Şarkımız / Necip Fazıl KISAKÜREK (Şiir)	24
Bir Hatıra / Mehmet ŞAŞMAZ.....	25-26
Ne Eski Göçler Kaldı, Ne O Eski Ana Tütüler / Nurettin Özel.....	27-28
Çocuk Sayfası.....	29
Bulmaca Sayfası.....	30
Haberler.....	31
Antalya Konya Yöresi Kültür Araştırma ve Yardımlaşma Der	32

SELAM İLE

Yusuf AYCI

Ekinlerin biçilme vaktinin yaklaştığı, havaların iyice ısındığı, köye gitme arzusunun arttığı şu günlerde Mayıs-Haziran sayımızla yine birlikteyiz. Mayıs-Haziran sayımızda az da olsa yazı ve şiirlerimizle köyle ilgili bilgiler vermeye çalıştık. Fakat bunu yeterince yapamadığımız kanaatindeyiz. Çünkü Ocak-Şubat sayımızda yazdığımız gibi hemşehrilerimizden içerik konusunda yeterli ilgiyi görmüş değiliz.

Geçmiş ile bağları kesilmiş bir toplum yok olmaya mahkumdur. Çetmi ve Çetminin geçmişinden kopmadan yaşamasını istiyoruz. Çetmi'nin Sesi böyle bir amaca yönelik güzel bir çalışmadır. Geçmişteki Çetmi'yi, Çetmiliyi, Çetminin yaşam şartlarını, Çetminin yaşayışını, yaşadıklarını velhasıl Çetminin kültürünü geleceğe aktarma çabasıdır. İmkanlar dahilinde Çetminin, geçmişi ve yeni nesilleri arasında bir köprü olmaya gayret etmiştir. Böylesine önemli bir görevi üstlenen Çetmi'nin Sesi'nde geleceğe aktarabilecek-

lerinizi, gerek temsilciliklerimiz aracılığıyla gerekse Vakfın adresine posta yoluyla ve dergimizin mail adresi olan cetmininsesi@hotmail.com <<mailto:cetmininsesi@hotmail.com>> adresine mail olarak göndermenizi bekliyoruz.

Herkes neslinden sorumludur. neslinizin sizden habersiz yaşamasını istemiyorsanız. Her daim hatırlanmak istiyorsanız. Çetmi'nin Sesi'nin bu görevi yürütebilmesi için desteklerinizi bekliyoruz. Bu arada tüm Çetmilileri bir araya getiren, aramızdaki muhabbeti artıran, bizleri kaynaştıran Çetmililer Günü yaklaşmakta. İnşallah bu yılki Çetmililer Günü 20 Ağustos 2000 tarihinde kutlanacaktır. Hemşehrilerimize hatırlatıyor ve tüm Çetmilileri ve Çetmiyi sevenleri, bu kardeşlik gününde, aramızdaki sevgi ve dostluk bağını güçlendirmek için Yunus'un diliyle Çetmiye davet ediyoruz;

Gelin tanış olalım

İşi kolay tutalım

Sevelim sevelelim

Bu dünya kimseye kalmaz

Bu sayımızda sayın Mehmet Balcı'nın "Eğitim" yazısında doğru olan ilim ile, din ve ahlakta doğru ve güzel olanın bulunması, siyasette adaletli olanın hakim kılınması ve iktisatta faydalı olanın elde edilmesi güzel bir anlatımla sizlere sunulmuştur.

Bir yıl sonrasını düşünüyorsanız

Bir tohum ekiniz

On yıl sonrasını düşünüyorsanız

Bir ağaç dikiniz

Asırlar sonrasını düşünüyorsanız

İnsanları eğitiniz

kamyonlarla, çatılı ve bir iki katlı beton yayla evlerine yapılan göçlere karşı daha önceki göçlerin güzelliğini, insanlar arasındaki birlikteliği sade bir dille anlatmaktadır.

Diğer ve yazı ve şiirlerimizle hoş bir sayıyı sizlere sunmaktan mutluluk duyuyoruz.

26 Mayıs 1983'te hakk'ın rahmetine kavuşan, çok değerli bir şair olan üstat Necip Fazıl Kısakürek'i rahmetle anıyor "Şarkımız" adlı şiirini yayınlıyoruz.

Ne görsem, ötesinde hasret çektiğim diyar;

Kavuşmak nasıl olmaz, mademki ayrılık var

Necip Fazıl Kısakürek

1950'lerdeki bir hatırasını yazdığı "Ana Yüreğinde" sayın Dr. Ali Özel günümüzde de pek değişmeyen ve insanlarımız için bir çileye dönüşen Çetmiye yolculuğu anlatıyor. Herkesin kendinden bir şeyler bulacağı bir yazı.(Sayın Dr. Ali Özel'e sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz. Birikimlerini Çetmi'nin Sesi'nden eksik etmemiştir. Kendileri yukarda bahsettiğimiz gibi Çetmi'nin Sesi'nin nesiller arası bir köprü görevi görmesinde üstüne düşen sorumluluğu hakkıyla yerine getirebilmiş ender insanlarımızdandır.)

Ömer Darcan'ın

"Garipsi bakışların unutulmaz oldu
Amcacığım ölümün saki hâyâl oldu
Ben bunları yazarken gözlerim doldu
Ağlamayın dostlar kaderdir işte"

ve

"Bir peygamber mesleğine ömrünü feda edenler

Bu peygamber dergahına elveda demez ki"
dizeleri gibi duygu yüklü dizelerle Veysel Eşsiz anısına yazdığı güzel şiiri ve değerli abimiz Niğmetullah Uçar'ın "Çetmilim" adlı şiirini bulabilirsiniz.

Aile tanıtımında ise Hatip Hocalar Sülalesi anlatılmaktadır. Hatip Hoca'dan İsa Hoca Ahmet'e, İhsan Hoca'dan İhtiyar Oğlu'na bir çok güzel insan tanıtılmaktadır.

Sayın Nurettin Özel'in "Ne O Eski Göçler Kaldı, Ne O Eski Ana Tütüler" yazısında şimdilerde traktör ve

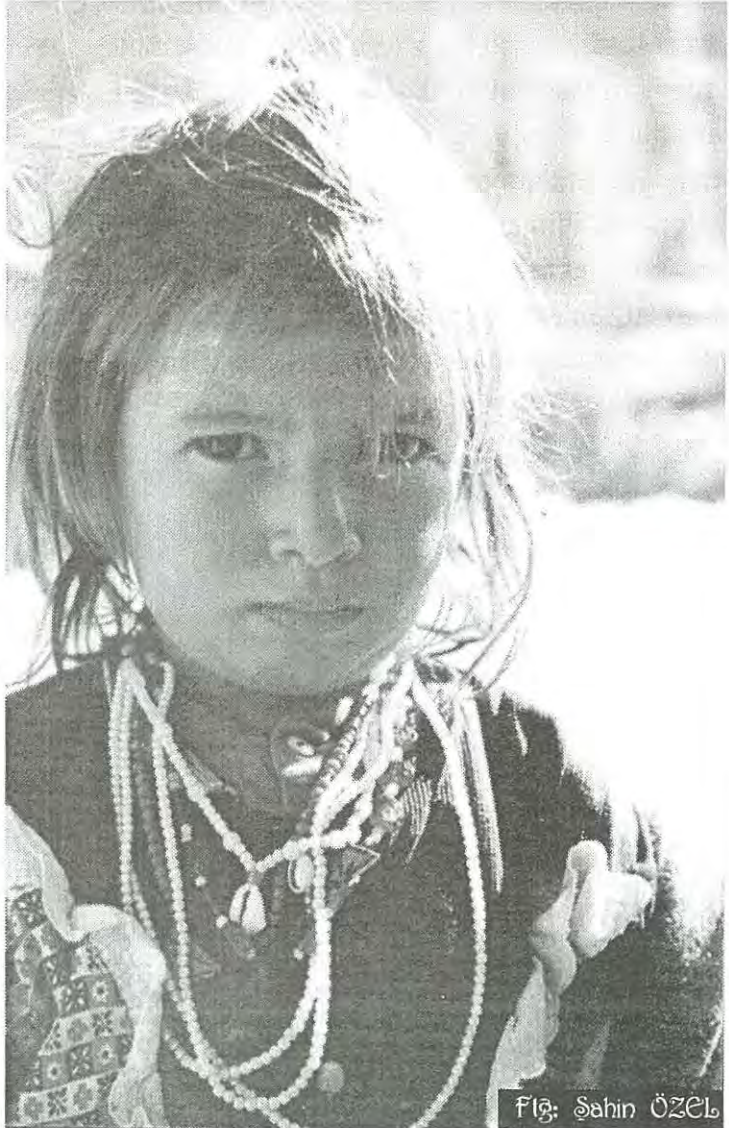

Fig: Şahin ÖZEL

EĞİTİM

Mehmet BALCI

"Bu sayımızda milletlere yön veren, hatta topluma hayat veren bir konu olan eğitim konusundan bahsetmek istiyorum.

Öğrenmek, öğretmek en kutsal görev. Bu can simidi konuya işaret etmek üzere Peygamber (sav); "Ya öğrenci ol, ya öğretici ol, ya dinleyici ol, ya da bunları seven ol, beşinci gruptan olma helak olursun" buyurmuştur. İlim rütbesi rütbelerin en yücesi olarak kabul edilmiştir. Müslüman Türk tarihine bir göz atacak olursak büyük komutanlar ve devlet adamları, milletine yön vermiş önder şahsiyetler, hep ilim adamlarına ve hocalarına değer vermişler ve kurdukları devlet ve imparatorlukları onların uyarılarına göre şekillendirmişlerdir. Osmanlı Devleti'nin kurucusu Osman

Gazi oğlu Orhan Gazi'ye; "Oğlum, kuru kuru cihangir olmak bize yaraşmaz. İlim adamlarına ve onların tavsiyelerine kulak ver ve onlara gereken saygıyı göster" diyerek imparatorluğun temellerini sağlam zemine attırmıştır. Onun için Fatih'lerin, Yavuz'ların ve Kanuni'lerin yanında ilim adamının mevkii devamlı yüksek olmuştur.

Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim; "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" ayetiyle öğrenmeyi ve araştırmayı tavsiye etmiş, ilk inen ayetle de Rabbin adıyla okumayı ve ilim tahsil etmeyi, bütün insanlar için bir fariza kılmıştır. Yüce önderimiz Hz. Muhammed (sav)'de; "Dünyayı isteyen ilme sarılsın, ahireti isteyen ilme sarılsın hem dünyayı hem ahireti isteyen

yine ilme sarılsın" buyurmuştur. Bunları söyleyen Peygamberimiz (sav)'in Medine'ye ilk hicret ettiği zaman kurduğu mescidi, bir ibadet yeri ve yönetim merkezi olduğu kadar bir okul idi. İlk öğretim görevlisi Hz. Muhammed (SAV) olan bu eğitim yuvasında. insanın bütün duygularına hitabediyor ve temel ihtiyaçları olan il-

mi, dini ve siyasi ve iktisadi hayatına yön veriyordu. Böylece insanın ilimde doğru olana varması, din ve ahlakta doğru ve güzel olanı bulması, siyasette adaletli olanı hakim kılması ve iktisatta faydalı olanı elde etmesi amaçlanıyordu. İşte bu eğitim; birbiriyle savaşıyor toplulukları bir araya getirmiş, onları birbirine kardeş yapmış, farklı dinlere mensup insanlar arasında bile dayanışma ve yardımlaşmayı sağlamıştır. Dünyanın en geri kalmış ve ahlaki bakımdan çöküntü içinde olan toplulukları dünyanın en medeni toplumu haline getirmiştir.

Bugün en büyük eksikliğimiz ilkesiz ve ilimsiz hayatımız ve cehaletimizdir. Onun için yönümüzü şaşırmışız. Yeterli ilim tahslinden yoksun olduğumuz için doğru ve güzel olanı bulamıyoruz. Bir kısım politikacılar bizi kendi çıkarları için malzeme yapıyor. Dün doğru dediğine bugün yanlış diyor. Şahsi menfaatleri için yarın başka bir senaryo üretip büyük kitleleri peşinden sürükleyecektir. İnsanlar bir ümit peşine düşmüş gidiyor. Nereye, niçin gittiğini ve peşine takıldığı insanların akıbetinin ne olacağını hesap edemiyor, göremiyor. Sele kapılan bir ağaç parçası gibi, adeta iradesi elinden alınmış. Evet bunların hepsi ilimsizliktendir.

Düştüğümüz bu bataklıktan kurtulmanın yolu yine ilimle olacak. Fakat bu ilim benliğini bildiren bir ilim olmalı işte Yunus diliyle elde etmemiz gereken ilim;

İlim ilim bilmektir,
İlim kendini bilmektir,
Sen kendini bilmezsin
Ya nice okumaktır.

Okumaktan mana ne,
Eşi hakkı bilmektir,
Çün okudun bilmezsin,
Ha bir kuru emektir”

Onun için bütün insanlara yaş farkı gözetmeksizin okuma ve öğrenmeyi düstur edinmelerini ve özellikle gençlerin yorulma bilmeden ilim tahsil etmelerini ve sürekli düşünüp araştırmalarını iyi niyetle yapılacak her türlü çalışmanın ibadet olduğunu bilmelerini hatırlatırım, konunun önemini büyük şair Akif'in sözleriyle noktalıyorum

“Allah’a dayan, sa’ye sarıl, hikmete ram ol,
Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol”

VEYSEL EŞSİZ ANISINA

Bir cuma gündü ufuktan güneş doğmuş
Koyun kuzularla yola koyulmuş
Terliydi hali belli yorulmuş
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Yamık güney pelitli olan güney mi var
İssizliği bitmiyor gelmiyor mu amcamla davar
Ne güzeldi senle geçen onca yıllar
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Koyunlar kuzular tek tek meleşir
Amcacığım gelir mi diye bekleşir
Sürüyor eş dost sanki çekişir
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Garipsi bakışların unutulmaz oldu
Amcacığım ölümün sâki hayal oldu
Ben bunları yazarken gözlerim doldu
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Yıkamıştı koyunları akardı sular
Kim bilirdi ki ayrılıyordu artık bu yollar
Farkında mısınız dostlar ağlıyordu dağlar
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Dua ederim sana okurum fatihadan
Allahı ayırmasın cümlemizi inandan
bulur bu ölüm amcam bahanesi maldan sudan
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Senlenirdi kösürelilik obası seninle
Ama oda bitti sen gidince
Ayrıldı yollarımız görüşemeyeceğiz günlerce
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Ağlamışken ağlayalım meleşin davarlar
Çobancılıkta davamız zaten bitmez ki
Bir peygamber mesleğine bir ömrü feda edenler
Bu peygamber dergahına elveda demezler

Ömer DARCAN

Gülmüyor dostlar ağlıyor için için
Kimin aklına gelirdi bir anlık gidişin
Kim ayrırabilirdi ölüm gelip sana ilişişin
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Kış olsun yaz olsun güderdin davarları
Sesinle mutluluk getirir, sarardın dağları
Ne çareki ötmez oldu dağın kuşları
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

Yanarım ağlarım yok mu bir çare
Kaybettik dostlar bir ciğer pare
Üzülmessin artık, akşın coşkuyla dere
Ağlamayın dostlar kaderdir işte

ANA YÜREĞİ

Dr. Ali ÖZEL

1950'li yıllarda Taşkent-Konya arasında günde bir defa otobüs seferi yapılırdı. Konya'ya giden kişi aynı gün Taşkent'e dönemezdi. O yıllarda kimsenin özel arabası yok gibiydi. Yine o yılların otobüsleri yürüyüp yürümemekte tereddüt eden, orta boya, uzun ve çekik burunlu, fevkalade gürültülü çalılan hantal vasıtalar. Yani bunlar bir dokun bin ah işit türü araçlardı. Buna rağmen bütün boğaz içi köylerinin yükünü hiç yüksünmeden omuzlarında taşırlardı. Tabi bütün boğaz içi köylüleri de onların kahırlarına, çalımlarına ve kaptislerine katlanmak durumundaydı.

Otobüs Taşkent'ten sabahın altı buçuk-yedisinde kalkardı. Onun için Konya'ya gidecek olan kişinin Çetmi-Taşkent arasındaki 30 km'lik yolu ya ya da eşek ve katırlarla saat yediden önce kat etmesi gerekiyordu. Taşkent-Konya arası ortalama yedi saat sürerdi.

Konya'dan Taşkent'e dönüşte de aynı çileler çekilirdi. Konya'dan otobüs eski garajdan kalkardı. Hareket saati 11:00 gibi olurdu ve yine Taşkent yönüne günde bir vasıta giderdi. Eski Garajdan şimdi ki gibi saat başı Türkiye'nin dört bir yanına otobüs akını olmazdı. Ankara, İstanbul gibi büyük şehirlere ve Konya Kazalarına, vasıta giderdi.

Taşkent yönüne günde bir otobüs kalktığı için hareket saatinden önce otobüsün dibinde bulunmak gerekirdi. Otobüsü kaçıran tam anlamıyla yanmış sayılırdı. En ucuz otel bozkır oteliydi ve onun bile yanından geçemezdik.

Her zaman olduğu gibi Konya'ya yerleşip tutunmaya çalışan gariban fakat tok gönüllü hemşehrilerimizin mütavazi evleri kapılarını ardına kadar açar, bağırklarına basardı.

Otobüsün kalkış sati yaklaştıkça yolcular da gelmeye başlar ve otobüsün etrafında bir halka teşkil ederlerdi ve herkes bagajının(torba, heybe, çıkı, çuval, kırk yılda birde çok renkli tahta valiz) yanına çömelir kalkış saati beklenirdi. İlk olarak otobüsün muavini görünür ve efelenerek ve de umursamaz tavırlarla otobüsün üzerine fırlamasıyla yolcularda

yoğun bir hareketlilik başlardı. Çuval, heybe ve torbalardan oluşan bagajlar otobüsün üzerine yığıldıkça otobüs sanki bir kat daha büyür, yükseldikçe yükselirdi. Muavin bu dintepeye kadar çıkan bagajı çok uzun halatlarla, ehilce ve ustalıklı sardıkça köylülere itimat gelir, gözleri arkada kalmazdı. Hareket saati gelip otobüsün kapısı açılınca içeri hücum başlar, yerler numatasıyla olduğu için daha çok pencere kenarlarına rağbet edilirdi.

Her şeye rağmen köy yönüne gitmenin sevincini her yolcunun gözlerinden okuyabilirdiniz.

İlk durak yerimiz Sarıoğlan olurdu. Oraya varmayı ipe çekerdik. Gerek Konya'ya gidişte gerek Konya'dan dönüşte Sarıoğlan bir kilometre taşıydı. Konyadan gelişte Köye, köyden gelişte Konya'ya varmış gibi olurduk. Sarıoğlanda toprak damlı ham duvardan yapılmış çelimsiz ve yunusuz bir lokanta vardı. Kuru fasulye, pilav ve et yahnisi yaparlardı. Bilhassa fasulyenin cazibesine dayanamaz son kurşumuzu da harcayarak yemek yerdik. Fakat Sarıoğlan'ı cazip hale getiren bu yunusuz lokanta değildi. O lokantaya da hayat veren yaz kış artıp eksilmeden yerden fışkıran buz gibi Sarıoğlan suyuydu. Otobüs durur durmaz bütün yolcular suyun başına koşar eller yüzler yıkanır ve serinlenirdi. Fakat ağzımızı oluğa dayayıp kana kana içemezdik çünkü çeşme yerden bitmeydi ve toprak seviyesiyle aynıydı. Susuzluğumuzu avuçlarımızla gidermeye çalışırdık. [O çeşme hala yerden bitmez ve bir Allah'ın kulu çeşmeyi yarım metre olsa bile yükselti vermiyor.] Şimdi o tek odalı lokantadan eser yok. Bazı tesisler yapacağız diye Sarıoğlanın tadını tuzunu kaçırmışlar.

Sarıoğlandan hareketimizden hemen sonra ilk aşına yüzler yamaçlara tutunmaya çalışan yaşlı, bitkin üzüm kütükleri ile pelit çalıları olurdu. Bizlere, lezzet ve keyif veren, bizlere ağız tadı sunan o çilekeş üzüm kütüklerine hep hürmet etmiş saygı duymuşumdur. Fakat pelit çalıları için aynı şeyi söylemem mümkün olmuyor. Çünkü o garibanlara etmediğimizi bırakmıyorduk. Küçükken katran gediğine gider odun keseceğiz diye o meşe çalılarını

neslini tüketircesine dibinden köklerdik. Onun için pelit çalılarına karşı bir utanma hissi uyanır. Esasen bu meşe çalıları ne büyüüp meşe olabilmiş, ne de ufalıp makileşmiştir.

Konya Taşkent yolculuğunun esas kilometre taşı daha doğrusu sırat köprüsü Eğiste deresiydi. Bu yol çok dar, eğimli ve virajlıydı. Kazara iki arabanın karşılaşması şoförler ve yolcular için ciddi bir olay olurdu. Böyle bir durumda tüm yolcular arabalardan inerler ve şoförlerde karşılıklı ustalıklarını göstermeye çalışırken muavinlerde en yüksek perdeden onlara rehberlik ederlerdi. Usta biraz sağa, şimdi sola az geri, tamam teker kurtardı, ileri var nidaları ile arabalar birbirini geçerlerdi. Neşe ile otobüse doluşan yolculara bakarak gülümseyen şoför de çoktan taktir ve teşekkürü hak etmiş olurdu.

Lise birinci sınıfından ikinci sınıfa geçmiştim. Okullar bitmiş. Tatil başlamıştı. Haziran sonlarıydı. Bahsettiğim yolculuk silsilesi çerçevesinde köye gidecek hem harmanlara yardım edecek hem de tatil geçirecektim. Okumak üzere koca bir koli kitap götürüyordum. Sanırım 30 kg kadar bir yüküm vardı. Akşam saat beş gibi Taşkent'e varmışım. Tecrübelerimize göre akşam saat 11 gibi köyde olmam gerekiyordu. Kitap kolisini sırtladığım gibi yola koyulmuşum. Fakat işlerde bir terslik başlamıştı. Normalde onbeş yirmi dakikada yürüdüğümüz kuzyakayı birbuçuk saatte zor katetmişim. Ben yoruldukça koli ağırlaşıyor, koli ağırlaştıkça ben yoruluyordum. Her kırk elli metrede bir mola vermeye başlamışım. Saat gecenin onbirinde iken ben hala Afşar'ın altında debeleşiyordum. Sessizlik içerisinde ayın nuru ortalığı doldurmuştu. Ağaçların ve kayaların gölgeleri bazen haylet şekiller çiziyordu. Ama kalbimde korkudan eser yoktu. Adeta bir işkenceye dönüşen yolculuk nihayet boğazın ağzına dayanmıştı. Hatıpların buruna varmışım. Saat gecenin üçü olmuştu. Köylüler yayla tarafında olduğu için bağ tarafı çok sessizdi. Yalnız aşağıda derenin şırıltılı sesi geliyordu. Boğazın iki kayasının gölgesi birleşip dere üzerinde bayağı ürpertici bir koyuluk meydana getiriyordu. Hatıpların burunda bir hayli oturmuş

,bayağı dinlenmişim.

Köye geldiğim zaman artık sabahın dördü olmuştu. Ama horozlar çoktan yarışa başlamış bir birlerini alt etme yarışındaydılar.

Camiinin yanından eve yöneldiğim zaman iki kol beni simsıkı sarıvermişti. Bu benim kadın anamdı. Köye geleceğimden annemin asla haberi yoktu. Yayladayken benim geleceğime dair içine bir ateş düşmüş ve köye gelmiş. Ha geldi ha gelecek diye acı içinde kıvranmış durmuş. Sabahın dördüne kadar beklemiş içini kavuran kor iyice tutuşunca mektebin önüne doğru gideyim diye yola düşmüş ve beni camiinin önünde bağrına basmıştı.

Böylesi karşılaşmalarda yürekler parçalanıp göz yaşları sel oluveriyor. Anacığımızla beraber köyümüzden gelmiş geçmiş tanıyıp tanıyamadığımız herkesin atalarımızın, ruhuna fatiha diyorum.

This image shows a page from a Persian manuscript, likely a calendar or a book of poetry. The page is framed by a wide, ornate border of repeating floral and vine motifs. In the center, there is a large, stylized floral emblem, possibly a tulip or a similar flower, with long, flowing petals and a central stem. Below this emblem, there are two circular medallions, each containing Persian text in a calligraphic script. The text in the medallions is surrounded by a wreath of leaves and flowers. The overall style is characteristic of the Safavid or Qajar periods, with a focus on intricate floral and geometric patterns. The page is divided into sections by horizontal lines, and the text is written in a clear, elegant hand. The background of the page is a light, aged paper color, with some minor staining and wear visible.

BİR ŞİİR

SANA, BANA, VATANIMA, ÜLKEMİN
İNSANLARINA DAİR

"Telgrafın tellerini kurşunlamalı"
Öyle değildi bu türkü bilirim
Bir de içime
Her istasyonda duran sonra tekrar yürüyen.
Bir posta katarı gibi simsiyah dumanlar dökerek
Bazan gelmesi beklenen bazan ansızın çıkagelen
Haberler bilirim mektuplar bilirim.

Gamdan dağlar kurmalıyım
Kayaları kelimeler olan
Kırk ikindi saymalıyım
Kırk gün hüznün boşaltan omuzlarıma saçlarıma
Saçlarının akışını anar anmaz omuzlarından
Baştan ayağa ıslanmalıyım
Gam dağlarına çıkıp naralar atmalıyım.

İçimde kaynayan bir mahşer var
Bu mahşer bir de annelerin kalbinde kaynar
Çünkü onlar yün örerken önlerinde
Ya da çamaşır sererken bahçelerde
Birden alıverirler kara haberini
Okul dönüşünü bir trafik kazası'nda
Can veren oğulların.

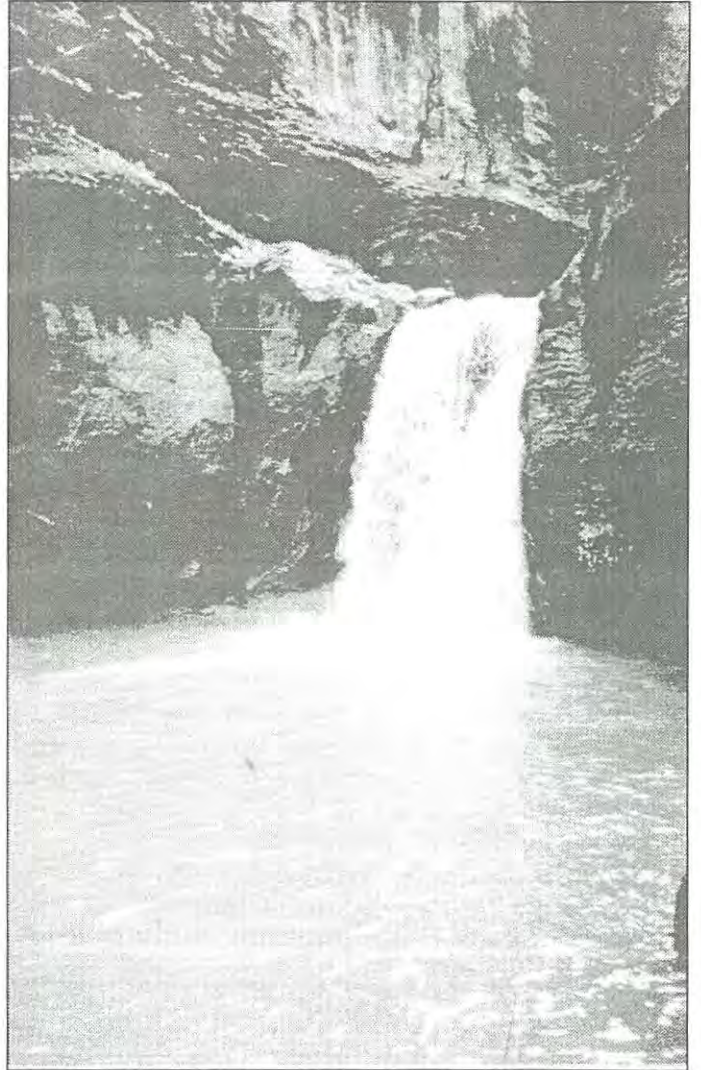
Bir de gencecik aşıkların yüreklerini bilirim
Bir dolmuşta yorgun şoförler için bestelenmiş
Bir şarkıdan bir kelime düşüverince içlerine
Karanlık sokaklarına dalarak şehirlerin
Beton apartmanların sağır duvarlarını yumruklayan
Ya da melâl denizi parkların ıssız yerlerinde

Örneğin hind okyanusu gibi derin
İsyanın kapkara sularına dalan.

Nice akşamlar bilirim ki
Karanlığını
Bir millet hastanesinde
Dokuz kişilik kadınlar koğuştaki koridorunda
Başını kalorifer borularına gömmüş
Beyaz giysilerinden uykular dökülen tabiblerden
Haber sormaya korkan
Genç kızların yüreğinden almıştır .

Bir de baharlar bilirim
Apartman odalarında büyüyen çocukların bilmediği
bilemeyeceği

Anadolu bozkırlarında
İstanbul'dan çıkıp diyarbekire doğru tekerleri
Yamalı asfaltları bir ağustos susuzluğu ile içen
Cesur otobüs pencerelerinden
Bilinçsiz bir baş kayması ile görülen
Evrensel kadınların iki büklüm çapa yaptıkları tarla
kenarlarında
Çıplak ayakları yumuşak topraklara batmış ırğat
çocuklarının
Bir ellerinde bayat bir ekmeği kemirirken
Diğer ellerinde sarkan yemyeşil bir soğanla gelen .
Yazlar bilirim memleketime özgü

Yiğit köy delikanlılarının
İncir çekirdeği meselelerle birbirlerini kurşunladıkları
Birinin ölü dudaklarından sızan kan daha kurumadan
Üstüne cehennem güneşlerde göğermiş mor sinekler
konup kalkan

Diğeri kan ter içinde yayla yollarında
Mavzerinin demirini alnına dayamış
Yüreği susuzluktan bunalan
İçinden mahpushane çeşmeleri akan
Ansızın parlayan keklikleri jandarma baskını sanıp
Apansız silahına davranan
Nice delikanlıların figüranlık yaptığı
Yazlar bilirim memleketime özgü.

Güzler bilirim ülkeme dair
Karşılıksız kalmış bir sevdâ gibi gelir
Kalakalmış bir kıyıda melûl ve tenha
Kalbim gibi
Kaybolmuş daracık ceplerinde elleri
Titreyen kenar mahalle çocukları
Bir sıcak somun için yalın kat bir don için
Dökülürler bulvarlara yaprak gibi.

Kadınlar bilirim ülkeme ait
Yürekları akdeniz gibi geniş, soluğu Afrika gibi sıcak
Göğüsleri çukurova gibi münbit
Dağ gibi otururlar evlerinde
Limanlar gemileri nasıl beklerse

Öyle bekler erkeklerini
Yaslandın mı çınar gibidir onlar sardın mı umut gibi.

İsyân şiirleri bilirim sonra
Kelimeler ki tank gibi geçer adamın yüreğinden.
Harfler harp düzeni almıştır mısralarında
Kimi bir vurguncuyu gece rüyasında yakalamıştır.
Kimi bir soygun sofrasında ışıklı salonlarda.
Hırsızın gırtlığına tıkanmıştır.

Müslüman yürekler bilirim daha
Kızdı mı cehennem kesilir sevdi mi cennet
Eller bilirim haşın hoyrat mert
Alınlar görmüşüm ki vatanımın coğrafyasıdır
Her kırışığı sorulacak bir hesabı
Her çizgisi tarihten bir yaprağı anlatır.

Bütün bunların üstüne
Hepsinin üstüne sevdâ sözleri söylemeliyim
Vatanımı milletim tüm insanlar kardeşlerim
Sonra sen gelmelisin dilimin ucuna adın gelmeli
Adın kurtuluştur ama söylememeliyim .

Erdem Beyazıt

HATİP HOCALAR SÜLALESİ KİMDİR?

Halis YAZICI

Hatip hocalar sülalesi Abdülmümin oğullarına dayanır Hatip Hoca'nın babası Mümin Efendi Abdülmümin oğullarından Mümin oğlu Mümindir. Yani dikkat edilirse Abdülmümin oğullarından üçüncü Mümindir. Çetmi mezarlığında mezarı mevcuttur. Mezar dahi özelliğini kaybetmiş değildir. Bu büyük alim Mümin Efendi'nin nesillerine geçmeden önce hafızamda kaldığı kadar kendisini tanıtmaya çalışacağım. Mümin Hoca ergenlik çağına geldiği zaman Hacı Mehmetlerden bir kızla nişanlanır. Hacı Mehmetler şimdiki Topkaralar (Hacı Ali-lerde) denilir hatta yanlış anlamadıysam daha evveli Velioğullarına dayanır. Gelelim Mümin Hoca'nın evlenme mevzuuna zamanın törelerine göre düğün dernek kurulu gereken örf ve adetler ne ise tamam olup düğün alayı yani gelin alıcılar kız evine doğru yola çıkıp kız evine varınca birde bakarlar gelin yok. Hani derler ya gelin ata binmiş ya nasip demiş aynen onun gibi kız başka bir gençle kaçırılmış eh kimse kimsenin

kismetini yiyemez tabi düğün alayı eliboş geriye dönerler. Yolda gelirken yine kökü Abdülmümin oğullarına dayanan şimdiki Müminlerin atası Gökmümin diye bir dedemizin bir kız çocuğu evlerinin önünde basma ve bez parçalarından yapmış olduğu oyuncak bir gelinle gelincilik oynuyormuş. Çocuğu alıp üzeri boş olarak dönen atın üzerine koyarlar. Hatta çocuk kendi yaptığı temsili gelin için gelinim kaldı diye ağlamaya başlamış gelinini de alıp eline vermişler. Şans buya Mümin Hoca bir gelini kaptırdı ama oyuncak gelini de hesaplarsak iki gelini birden yakaladı. Nihayet aldığım bilgiye göre tam yedi sene o çocuğu büyütüp Mümin Hoca ile tekrar düğünleri yapılır bu ninemizin yani kendi şifremize göre (ebemizin) adı Cennet'tir. Bu Cennet ebemin adı şu anda hayatta bulunan Cemal amcamın hanımı Cennet yengem ve ablam Cennet'in adıdır. Bu Mümin Hoca'nın ve Cennet ebemin büyük bir hatırasını anlatıp kismet olursa ondan sonra nesillerini tanıtaçağım. Kalemî kamış dediğimiz bitkiden yapılmış mürekkebeide bildiğimiz çıranın isinden yapılarak el yazması üç adet Kuran-ı Kerim yazmış bir adedini Hadim'de cilt yaptırmış olduğu ciltciye ücret olarak vermiş birinin nerde olduğundan bir bilgim yok birisi halen kendi mahiyetinde mevcuttur. Bir dede hatırası olarak muhafaza etmekteyim. Bu Kur'an-ın yazılışında o ninemiz bir eliyle çırayı dolayıp bir eliyle ne gibi bir teknik yöntem uyguladıysa çıranın isini alıp mürekkebin ham maddesini oluşturmuş. Mürekkep yapıp o kamıştan kalemle bu üç adet Kuran-ı Kerim yazılmıştır. Rivayete göre kenar çerçeveleri altın suyu karışımı yaldızla secde ve cüzbaşı işaretleride çeşitli ve çok tatlı güzel renklerle yapılmış. O kadar güzel ki görülmeye değer bir eser yani benim diyen hattat o imkanlara göre o zata yetişemez gönül isterdiki Çetmi'nin Sesi Dergisi'ne iki sahifesi basılsaydı bu Kuran-ı Kerim-i yazarken çektiği zahmetten dolayı gözleri kan gibi kızıl olduğu rivayet ediliyor. İşte Mümin Hoca ve Cennet Hatun budur. Birkaç cümle sonradan hatıra geldi Mümin Hoca askerden gelinceye kadar Çetmi ve yöresinde domatesin kırmızısı çürük diye yenmezmiş askerde öğrenince o yanlış da düzeltmiş oldu. Bir husus daha var oğlu Hatıphoca yani benim dedem yakınlarından bir cenaze defni esnasında Mümin Hoca'nın mezarı yandan açıl-

miş dedem birde ne görsün Mümin Hoca (babası) mezarıda yok yörenin alimlerinden benim hafızamda kaldığına göre Bolay Kasabası'ndan Sıh Ali Efendi olarak tanınan büyük alim erdiye Çetmili Mümin Efendi'ye derlerki Cenab-ı Allah (Celle Celalühu) onu toprakta yatırmadı demişlerdir (cümlesinden Allah razı olsun mekanları cennet olsun (Amin))

ŞİMDİ MÜMİN HOCANIN NESİLLERİNİ TANITAYIM

Ben sadece kendi bildiğim ve duyduklarımı anlatacağım. Mümin Hoca'nın iki oğlu vardır. Birisi Hatip Hoca (dedem) rahatlıkla biliyorum diğeri İsa Hoca Çetmi halkının yüzde altmışı rahatlıklar bilir. Merhum amcam İsa Hoca'nın Ahmet, Ahmet Özyalçın'ın babasıdır; onu bilmem şimdiki amcam İsa Özyalçın onun adıdır.

Hatip Hoca'nın ölen oğullarından yani benim bildiklerim Abdullah Efendi'den başkasını yazmıyacağım çünkü nesilleri yoktur. Abdullah Efendi büyük bir alim ve medrese hocası ve Çanakkale'de şehit olmuş merhum Gazi Veli Çavuş ve Bolay Kasabası'ndan Hacı Abdurrahman'ın emsalidir ve aynı zamanda muazzam bir şairdir. Bir şiirini inşallah Çetminin Sesi'ne vereceğim. Benim bildiklerimden merhum İhsan Efendi en büyükleri olmak üzere sıradan

Hatip Hoca'nın oğulları ve kızları

İhsan Yazıcı (İhsan Hoca , amcam)

Ahmet Yazıcı (babam), Ümmü Bircan (Halam)

Mehmet Yazıcı (amcam), Betül Bayram (Halam)

Cemal Yazıcı (amcam), Ayşe Özgül (Halam)

İhsan Yazıcı, Fadime halasının kızı, Zühre yengemle evlenmiş iki kızı var.

İhsan Yazıcı'nın büyükoğlu amcam Abdullah Yazıcı (Molla Abdullah) Delimemişin kızı Alime yengemizle evli Memiş ve Fahrilere var. Memiş aynı soydan halamız Fadime Arı'nın yani Sariali Fadimesinin kızıyla evlenmiş Mustafa ve Hüseyin iki evlatlarıdır. Eşi Nevruz hakkın rahmetine kavuştuktan sonra ikinci yuvayı amcamız Mehmet Yazıcı'nın kızı Alime ile kurmuş onanda amcamın adı İhsan, Fatma ve Nevruz Yazıcılar dünyaya gelmiştir. Fahri Yazıcı amca kızı Naile ile evlenmiş iki kız iki oğlan dört çocuk babası. Molla Abdullah amcam dokuz torun sahibidir. İhsan Hoca'nın ikinci oğlu amcam Molla Mehmet (merhum) İsa Hoca'nın torunu Meryem ablamızla evlenmiş Ramazan ve Abdurrahim adında iki oğlu var bir de Fahri'nin eşi Naile. Ramazan, Mustafa Varol'un kızı Gülay'la evlidir. Meryem ve Fatmaları var. Abdurrahim, Alim Karaduman'ın kızıyla evli Mehmet ve Meryem iki çocuklarıdır. İhsan Hoca'nın üçüncü oğlu amcam Ahmet Efendi, kendisine Ahmet Efendi dedirtmeyi başarmış ilmi yönden şu anda Hatip Hoca'dan tek eser kalmıştır. Ahmet Efendi Keleş'in kızı Zeynep yengemizle evli Alime, Fatma ana ve Zühre üç tane yeğenimiz var. Alime, Aşar kasabası'ndan Ali Çolak'la evli üç kız evladı var. Fatma ana halamız oğlu

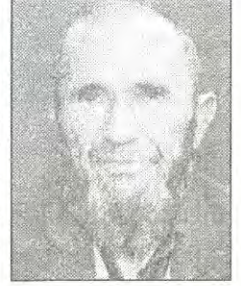

Hasan Arı ile evlendi Hasan arı Ermenek Anamur karayolunda vahim bir trafik kazası sonucu Hakkın rahmetine kavuştu. Nevruz Fadime ve Mukaddes üç tane yetimlerimiz var, Allah hayırlı ömürler versin. Zühre yeğenimiz evdedir hayırlısından kısmetini bekliyor. İhsan Hoca'nın dördüncü oğlu merhum Niyazi amcam benim çocukluğumda genç yaşta vefat etmiştir. Kızlarından büyük ablamız Ayşe Hatun, Mustafa Çilekle evlenmiş Şeref, Galip ve Cemile isimli yeğenlerimiz var. Şeref öğretmen, Galip Astsubay ve Cemile ev hanımıdır. Küçük ablamız (merhum) Fatıma, amcam İsa Özalçınla evlendi. Abdulkadir ve Şadiye yeğenlerimizden sonra ablam Fatıma hakkın rahmetine kavuşmuştur.

İhsan Yazıcı'dan sonra yaş sırasına göre babam Ahmet Yazıcı (Hatip Hoca'nın Ahmet) üç kız beş oğlan sekiz çocuğu vardır. Büyük kızı Cennet ikinci Bedriye ablamın üçüncü bendeniz Halis Yazıcı, Abdullah, Ayşe, Mehmet, Mümin ve Tahsin Yazıcılar. Cennet, Kerim Darcanla evli Meryem, Sevim, Esmehan, Aysel, Saadet, Münevver, Yıldız ve Fatih evlatlarıdır. Bedriye ablam Ahmet Akbay'la evli Melehat, Sebahat, Nebahat, Nezahat, Ali beş çocuk sahibidir. Ben (Halis Yazıcı) Eşim çamurcu Ali'nin kızı Şehriban, bir kızım var. Sevgi halamın torunu Nuri Arı'yla evli ondan iki kız torunum Müzeyen ve Fadime bir oğlan torunum Hasan Sami ölen amcası Hasanla ölen dayısı Sami'nin adını almış onun için Hasan Sami'dir. İkinci evladım çok sevgili oğlum Sami 1998/22- Şubat gecesi Antalya Isparta karayolu bucak kavşağı dereboğazı mevki Karacaören barajı yakınlarında bir soygun nedeniyle Antalya'nın murtuna yurtpınar kasabasından Ali Can Tekin tarafından hunlarca katledilmiştir. Onun için acılarımız büyüktür. Üçüncü olarak ikinci oğlum Ercan Yazıcı 1971'de vefat etti üçüncü oğlan abisinin adını aldı yine Ercan Yazıcı amcam oğlu Mehmet Yazıcı'nın kızı İlknur'la evli ondan bir kız torunum var. Oğlumla birlikte katledilen çok sevdiğim melek misali gelinim merhum Buğra'nın adını almıştır. (Buğra Yazıcı) Böylelikle iki oğlum vefat etti, bir kızım bir oğlum hayattadır. Benden sonra sıradan kardeşim Abdullah Yazıcı, Antalya'dan evli Ayşe ve Ahmetleri var. Ayşeden iki torunu var. Murat ve Abdullah. Ahmet ise bekarıdır. Ayşe kardeşimiz Ermenek Çukurbağ'dan evli evladi yoktur. Kardeşim Mehmet Bucaktan evli Ahmet ve Ayşe'leri var. Hatip Hoca Ahmet'in üçüncü oğlu Mümin Hüseyin Boz'un kızı İsmi-

han'la evli iki oğlu var. Ahmet ve Hüseyin. En küçük kardeşimiz Tahsin Yazıcı Antalya Gündoğmuş'tan evli bir kızı bir oğlu var.

Hatip Hoca'nın oğlu Mehmet Yazıcı ihtiyar oğlu Mehmet'te derlerdi. Onunda sebebi anlatıp ondan sonra mevzuya devam edelim. Mümin Hoca'nın kızı Alime kadın olarak tanınan halamız Velioğullarından Mustafa Çavuşun oğlu Mehmet diye bir beyle evlenmiş o adama ihtiyar oğlu denilirmiş çocukları olmadığından amcam Mehmet Yazıcı'yı dedem Hatip Hoca onların hizmetine vermiş onların manevi oğlu olup o eve mal ve mülke sahip olmuş onun için onada ihtiyar oğlu Mehmet denilirdi. O amcam dulup lakabını taşıyan Ahmet Cengiz isminde bu efenin kızı olan merhum yengem Fatma Hatunla evlenmiş bu evlilik neticesi Mustafa, Mehmet, Veli ve Ahmet Yazıcılar birde Alime isminde bir kızı var.

Mustafa Halamızın kızı Gülsüm'le evli bir kız bir oğlan Mehmet ve Fatma Yazıcılar var Mehmet, Cemal amcamın kızı Ayşe'yle evli Ahmet ,Cemal, Yakup üç oğlu Fatma, İlknur, Aynur üç kızıdır. Fatma Topkaralardan Ahmet Topkarayla evli. Edanur isimli bir kızı var. İlknur benim gelinim daha önce zikredildi buğrası var. Böylelikle Mehmet Yazıcı iki torun sahibidir. Veli Yazıcı yine akrabalarımızdan Ahmet Coşkun'un kızı, Haskızla evli biri oğlan iki kız üç çocuk babası Fatma, Ayşe, Ahmet. Ahmet Yazıcı amca kızı Gültekinle evli iki oğlu bir kızı Mehmet, Selçuk ve Fatma Yazıcılar. Mehmet Amcam (İhtiyar oğlu) Fatma yengemin vefatından sonra İbrahim Çetinini kızı Ayşe yengemizle ikinci yuvayı kurdu. Ondan Mümün, Baha, Fatma, Ayşe ve Cennet beş evladı var. Mümün, Kadir kasabın (Kadir Hoca) kızıyla evli iki oğlu bir kızı var. Baha, Ali topkaranın kızıyla evli bir kız bir oğlu var. Mehmet ve Ayşe. Fatma, Abdullah Aydoğdu'nun oğlu ile evli İstanbul'da ikamet eder. Ayşe ve Cennet evdeler. Allah'tan hayırlı nasipler dileriz.

Hatip Hocanın en son ve hayatta olan tek oğlu tek eseri olan amcam Cemal Yazıcı dört kız iki oğlu var. Kızlarından Ayşe ve Gültekin zikredildiği gibidir. Üçüncü kızı Elmas, İsa Akcan'ın oğlu Mehmet Akcanla evli İsa ve Neşe isminde iki çocuğu var. Dördüncü kızı ise aynı kasabamızda Hacı Ahmet Ünal (Celil'in Ahmet) Abinin oğlu Mustafa ile evli üç oğlu var. Cemal Yazıcı'nın büyük oğlu Mehmet dayısı İsa Özyalçın'ın kızı Şadiye ile evli Ahmet, Cemal iki oğlu birde Cennet isimli kızı var. Cemal Yazıcı'nın küçük oğlu Mustafa Bekar.

Hatip Hocanın kızlarından büyükleri Halamız Ümmü, Deli Hasanla evlenmiş bu evlilikten dayımız Baba Bircan ve Mehmet Bircan ve hayatta olmayan halamız Fadime Arı dünyaya gelmiştir. Büyük oğlu Mehmet Bircan'ın iki oğlu üç kızı var. Benim bildiğim Raziye benim çocukluğumda vefat etti. Diğerleri Ali, Hasan, Ayşe, Fadime ve Seviye hayattadır. Küçük oğlu Baba Bircan (Baba Efendi) bir kız iki oğlu var. Kızı Fatma Alim Karaduman'la evli büyük oğlu Nuri hayatta küçük oğlu Hasan vahim bir trafik kazası sonucu hakkın rahmetine kavuştu. Rahmetli Hasan'ın tek kızı Fadime halamızın hayatta olan iki oğlu Nuri ve Ramazan Arı ve üç kızı Gülsüm, Ayşe ve Ümmü'dür.

Hatip Hocanın ikinci kızı halamız Betül zamanın meşhur alimlerinden Hasan Efendi'nin oğlu Mustafa Bayram'la evlenmiş, çocuğu yoktur. Kendisi hayattadır.

Hatip Hocanın en küçük kızı Ayşe halam yine aynı soydan gelen müminlerden dayımız Mümün Özgül ile evlenmiş. Nazife isminde bir kızı Mustafa ve Mahmut isminde iki oğlu var. Nazife Ablamız aynı sülaleden Ab-

dullah Cengiz dayımızla evlenmiş. Mahmut , Yılmaz, Orhan, Mustafa ve Kemal isminde beş oğlu bir de Huri isminde kızı var. Büyük oğlu Mustafa aynı kasabadan (Gölükcü dayının) Mehmet Koç'un kızı Hayriye hatunla evlenmiş. Bu evlilikten Ayşe isminde bir kızı Mehmet ve Alaaddin isminde iki oğlu var. Merhum hayriye Hatun'un vefatından sonra İçel'e bağlı Anamur ilçesinde Teslime isminde bir hatunla evlenmiş ondan da (Furkan Mümün) ve Hayriye isminde iki çocuğu var. Ayşe halamın küçük oğlu Mahmut köyümüzden Hacı Abdurrahman'ın kızı Gülistan'la evli olup. Hatice, Emine, Ayşe isimli üç kızı Mustafa ve Mümün Taha isimli iki oğlu var. Böylelikle Hatip Hoca'nın nesillerini elimden geldiğince tanıtmış oldum. Bundan sonrasını gelecek nesillerin devam ettirmesini temenni ederim.

Şimdi tekrar Mümün Hoca'nın evlatlarına dönelim. İkinci oğlu İsa Hocanın benim bildiğim tek evladı. Ahmet Amcam (İsa Hocanın Ahmet). O ve diğer oğlu vefat etmiştir. Ahmet Amcam (İsa Hoca'nın Ahmet)'in iki oğlu var İsa ve Mehmet. Amcam İsa Özyalçın Amcam İhsan Yazıcı'nın kızı Fadime Ablamla evlendi. Abdülkadir ve Şadiye'den sonra Fadime ablam vefat etti.. İkinci yuvayı köyümüzden Hüseyin Oğuz'un kızı Hayriye yengemizle kurdu. Bu evlilikten Fadime, Gül Beyaz, Şehriban üç kızı Hacı Ali, Ahmet, Hüseyin ve Ali dört oğulları var. Allah ömür versin. İkinci oğlu Mehmet, Göbüt Ali'nin kızı ile evli. Şenol, Kadriye, Şehriban üç evladı var. Büyük kızı Evvel zikredildi, Meryem Ablam İhsan Amca'mın gelini. İkinci kızı Cennet Yengem, Cemal amcamın eşidir. Üçüncü kızı Fadime Memişlerden Mehmet Dere ile evli Zeynep ve Ayşe iki kızı ve bir de oğlu var. Tekrar geriye dönüyoruz. Mümün Hoca'nın kızları Fatma kız iken vefat etmiş. Alime daha önce zikredildi. İhtiyar oğlu'nun hanımının çocuğu olmamış. Fadime Halamız merhum İhsan Hocanın eşi merhum Zühre yengemizin annesi ve Musa Hüseyin'le Musa Mehmet'in (Hüseyin Bakdemir) (Mehmet Bakdemir) anne anneleri yani ebeleri bu şekilde hatip hocaları nereden geldiklerini tanıtmış oldum. Bilgim dahilinde bundan sonrası bizde sonra ki gençlere aittir. Bu secereyi yayınlayacak olan Çetmi'nin Sesi dergisine, Çetmi'nin Sesi okurlarına ve tüm Çetmililere ve bir de yazılarını okuyarak bu secereyi yazmayı örnek aldığım değerli büyüğümüz ve ağabeyimiz Çetmi'nin bağrından kopan (Çavuşların Ali) sayın Dr. Ali Özel'e sonsuz teşekkürlerle saygılar sunarım.

Abdül Mümün oğullarından Hatip Hoca'nın Torunu Halis Yazıcı Saygılarımla.

ÇETMİLİM

Niğmetullah UÇAR

Yeşil yaylaların yamaçlarında
Buz gibi sulardan içer Çetmilin
Tertemiz havası dağ başlarında
Neşeli kendinden geçer Çetmilim

Çile çekse bile halinden memnun
Buğdayı oluyor değirmende un
Yine de güzeldir hayatı onun
Çünkü gülmesini bilir Çetmilim

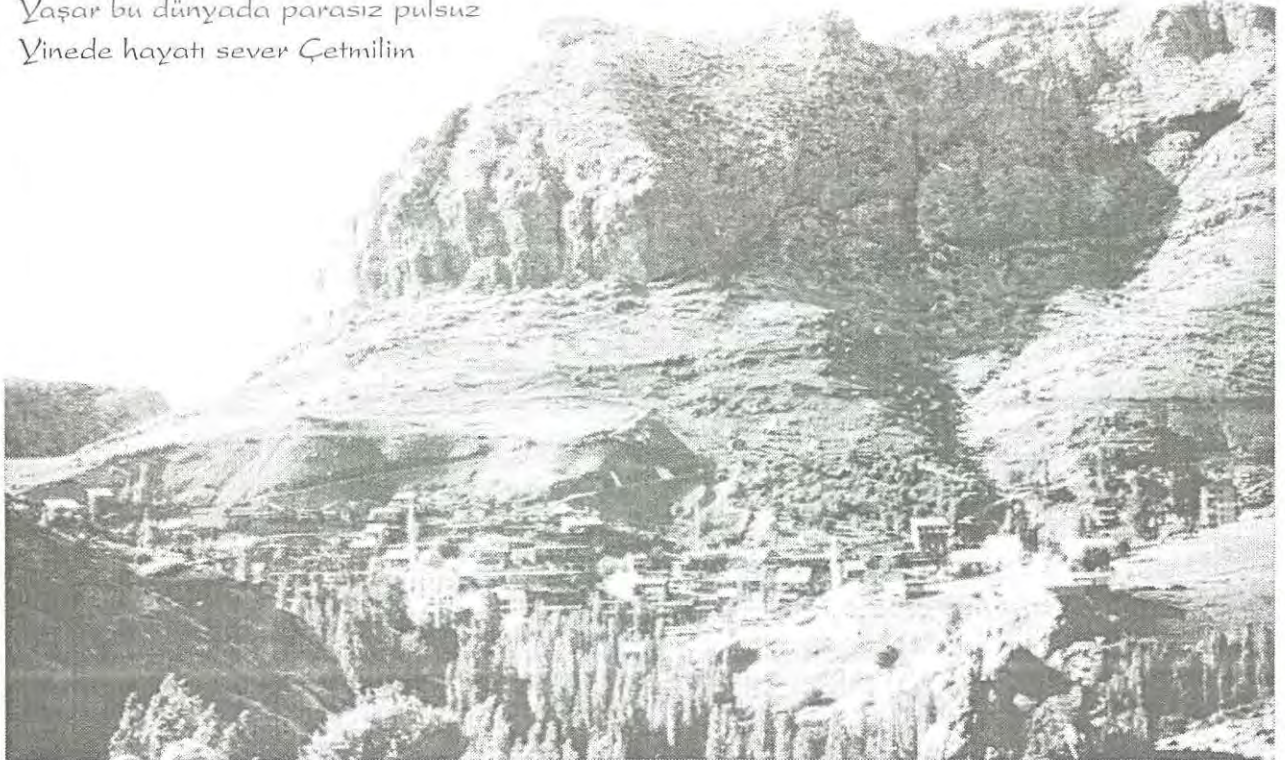
Çıkar yaylalara dilinde türkü
Sirtında ceketi paltosu kürkü
Benlikten şaşmamak en büyük ülküsü
Dinini töreyi bilir Çetmilin

Dağların başıdır onun işyeri
Sermayesidir çatlamış elleri
Hep hüznü bakar garip gözleri
Kış gelince dağdan iner Çetmilim

Yazın yaylalarda kışın köyünde
Tozpembe bir hayat yoktur önünde
Al yeşil sarı mor bahar gününde
Çiçekte çiçeğe gezer Çetmilim

Çok ister emeline ulaşamaz
Menfaatı için tasına takamaz
Olduğu gibidir başka olamaz
İnsanı insanca görür Çetmilim

Gündüzleri yoğun gece uykusuz
Yazın sıcaklığında dudaklar susuz
Yaşar bu dünyada parasız pulsuz
Yinede hayatı sever Çetmilim

NAMAZIN EHEMMİYETİ

Hasan BALCI

"Sana Vahyedilen Kitabı oku. Namazı da dosdoğru kıl ve kıldır. Çünkü Namaz edepsizlikten ve akıl ve şeriata uymayan herşeyden alıkoyar. Allah'ı zikretmek elbette en büyük ibadettir. Ne yaparsanız Allahı bilir (Ankebut Suresi-45)

Değerli Okuyucularımız

Bu sayımızda Namazın ehemmiyetini anlatmaya çalışacağız. Allahü Teala rızasına ve kitabına uygun anlatmayı ve anlamayı cümlemize nasip etsin.

Namaz, İslam Dininin erkanından olup, bedeni bir ibadettir. Bu vazifeyi tem ve zamanında ifa eden kimseye müslüman denir. İslam Dinini kabul eden kimseye yöneltilen ilk emir, beş vakit Namazdır. Peygamberimiz (S.A.V.) Muaz bin Cebel (R.a.): Yemen'e Vali olarak gönderirken ona şu talimatı vermiş ve talip edeceği yolu şöyle açıklamıştır.

"Sen ehli kitaptan olan bir kavme gitmektesin, onları Allah'tan başka ibadete layık hiçbir mabudun bulunmadığına, Benim de Rasülüllah olduğuma davet et. Eğer onlar buna itaat ederlerse, Allahü Teala'nın, üzerlerine beş vakit namazı farz kıldığını onlara öğret. Eğer onlar buna itaat ederlerse, Allahü Teala'nın zenginlerden alınıp fakirlere verilmek üzere, onların üzerine bir sadakayı farz kıldığını da onlara tebliğ et, sayet onlar bunada icabet ederlerse, mallarının en değerlilerinden zekat almaktan çekinme. Mazlumun bedduasını almaktan sakın! Zira haksızlığa uğrayanın ilenmesi ile, Allah arasında bir engel yoktur. (Müslim, cilt 1, sayfa 37)

Namazın diğer ibadetlerden farklı yönleri vardır. Zekat ve hac zenginlere farzdır. Namazı zengin ve fakir her müslüman kılmalıdır. Oruç zengin ve fakir her müslümana farz olmakla beraber, sağlığı yerinde olmayan kimseler sıhiate kavuşunca kaza edecekler-

dir. Namazda böyle bir Tehir caiz değildir. Hastalığın derecesine göre dinimizin gösterdiği kolaylıklardan faydalanarak namazlarını eda edecektir. Resulullah (S.A.V.) bir hadisi şeriflerinde şöyle buyurmaktadır.

Kim 5 vakit namazını kılar, kıblemize yönelir ve kestiğimizi yerse o kimse, Allah'ın ve Resulünün emanını hakeden bir müslümandır. (Buhari Cilt. S. 102)

Bir kimsenin müslümanlar safına girebilmesi ve ehli kıbleden sayılması için kabeye yönelip namazını eda etmesi, beşeri münasebetler yönünden islam camiasından sayılması içinde kestiğimizi yemesi lazımdır.

Beş vakit namaz bir nur pınarıdır. Onu eda edenin özü ve yüzü pür nur olur. Rengi ister esmer ister siyah olsun, o nur Namaz Kılanın yüzünde belli olur. Peygamberimiz (SAV) bir hadisi şerifin de şu temsili ifadelerle namazı açıklamaktadır.

"Şayet birinizin kapısı önünde bir nehir akıyor olsa, o kimse her gün beş defa onun içinde yıkansa, kîrinden hiçbirşey kalır mı? Ne görüştesiniz? Ashap: Hayır. Kîrinden hiçbir şey kalmaz dediler. Rasüli Ekrem: Beş vakit namazın benzeride bu akar sudur. Allah (C.C.)onların nuru ile hatalarını mahv eder. (Müslim C.2 S.131)

Beş vakit namaz, billurlaşmış nur nehridir. İçteki inanç kalbi, kılınan namazda kalıbı arıtır. Temizlenmiş hale gelen bir mümin en büyük hazzı namazda duyar. Namaz kılan kimsenin ayakları arzda Ruhundan yükselen Nurun ucu da Arşta'dır. O namazda miracın esrarına ve huzuru ilahide Cenab-ı Hak'la konuşma zevkine ulaşır.

Mümin önemli bir mazereti olmadıkça Namazlarını camide ve cemaatle kılmalıdır. Sık ağaçların bulunduğu yerlere fazla yağmur yağdığı gibi, cemaatle kılınan namazın sevabı da katmerleşmiş olarak verilir.

'Bunun (cemaatinin) önemini vurgulayan bir hadisi şerif şöyledir.

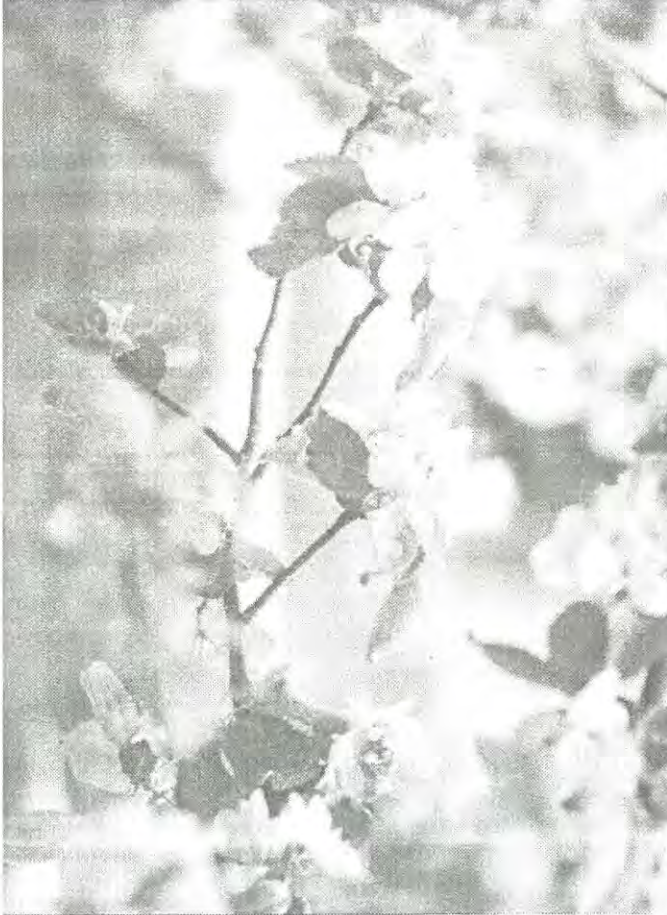
"Cemaat Namazı Tek başına kılınan Namazdan yirmiyedi derece üstündür"

(Müslim C.2 S.122)

Maddi sahada farklı bir fiyatla mal alan bir tacir bulunduğunu işitsek, malımızı götürüp ona satmayı arzu ederiz. 'Bu hususta yorulmayı göze alır ve masraftan kaçınmayız. Cemaatle eda olunacak Namazlara yirmi yedi derece yükşeklilikle bir sevap ihsan olunur. 'Bu sevabı kazanmakta ihmalkar davranmamalı, gece karanlığını ve yorgunluğunu bahane edip cemaatle devamı ihmal etmemeliyiz. 'Bu hususta Rasûlullah (SAV) şu müjdeyi vermektedir.

"Karanlık gecelerde Namaz kılmak üzere mescitlere yürüyerek gidenleri, kıyamet günü eksiksiz bir Nurla müjdeleyin. (Ebu Davut C.1, S.154)

Birazda Namazı terketmenin uhrevi zararların-

dan bahsedelim. Bazı kimseler işyerinde müsadde edilmediğini ileri sürerek namazı terketmektedir. Bunlardan bir kısmı emekli olunca Namaza başlayacağını, bir kısmıda işyerinde kılamadığı namazları eve gelince kaza yapacağını söylemektedir. Birincisi hayale dayalı bir kuruntu, ikincisi ise dinimizin vermediği bir müsaddeyi kendi kafasından çıkarmaktadır. Bir vakit kendi kafasından çıkarmaktadır. Bir vakit Namazı geçirmenin ahiretteki hüsrânını ifade eden şu hadisi şerife kulak veriniz.

"Kim ikinci Namazını geçirirse, sanki ehlini ve malını kaybetmiş gibi ziyandadır" (Müslim C.2, S.III)

Namazın ihmali ahiret hayatında büyük bir zarara sebeptir. İkinci namazını terk etmekte doğacak ahiret hayatının zararına, kıyas noktası olmak üzere aile ferlerini kaybetmiş ve serveti elinden çıkmış bir kimsenin ziyani gösterilmektedir. Bir vakit namazın zararı bu kadar büyük olursa, tamamının ne kadar büyük olacağını düşünmek gerekir. Başka bir hadiste şöyle buyrulmaktadır.

"Hakikat Namazın Terki bir adamla şirk ve küfrün arasında bulunan ilahi seddin yıkılmasıdır" (Müslim C.1, S.62)

Namaz insanla günah arasında manevi bir seddir. O, aradan kaldırılabilecek olursa kişinin şirk ve küfre bulaşma tehlikesi başlar.

Namazı terk insanı katmerleşen günahlara sevk eder. Namazı kılmak ise hataların bağışlanmasına vesile olur. Cehennem ateşine karşı en büyük siper namazdır. Beş vakit namazını kılan kimse kurtuluşu erer. Bu müjde hadisi şerifte şöyle ifade edilmektedir.

"Güneş doğmadan önce sabah namazını güneş batmadan önce ikinci namazını kılan kimse cehennem ateşine girmez. (Müslim C.2.S.114)

Cenab-ı Hak'tan dileğimiz bizi ve neslimizi ihlas ile namaza devam edenlerden eylemesidir. Bilerek veya bilmeyerek bir günah işlediysek Allah Teala affeylesin. İsteğimiz budur ki Allah bize KULLUM, Peygamberimiz ise Ümmetimin desin.

BİR ŞİİR NE FAYDA

Bayram YAVUZ

Demir gibi ,güçlü olsa da elin
Bir hayırlı işin yoksa ne fayda
Gayet marifetli olsa da dilin
Helalinden aşın yoksa ne fayda

Arzuların hep yanında var olsa
Bütün malın yüzde yüzü kâr olsa
Ağaçlar hep ayva olsa nar olsa
Yiyemezsen dışın yoksa ne fayda .

Deryalarda yük taşıyan gemim var
Diyelim ne gamın ne de derdin var
Her tarafta altın tuğla evin var
Sana uygun eşin yoksa ne fayda

Evde çok olsa da balın ve yağın
Üzüm ile dolup taşsa da bağın
Dünyayı gezmekle geçmişse çağın
İbret alan başın yoksa ne fayda .

Namazını kılıp orup tutarsan
Haktan yağmur gibi gelir her ihsan
Ağlıyorum Allahı için diyorsan
Gözden akan yaşın yoksa ne fayda .

Mehmet Yavuz'un oğlu
Bayram Yavuz, Antalya

OSMANLI BÖYLE YAŞADI

Yuse YAKA

rinde kaldı şimdi. Onu kurum ve kuruluşlarıyla diriltmenin imkanı yoktur.

Ancak onun , insana yaşattığı ahlak ve fazilete bugün bizler her zamankinden daha çok muhtacız. Zira bütün dünya büyük bir ahlak ve fazilet bunalmı geçiriyor. Bu bunalmın samyeli, bizi de etkiliyor.

Bu olumsuz tesirlerden kurtulmak için geçmişin en muhteşem sayfası olan Osmanlı dönemini ahlak ve faziletleriyle bilmenin bil-

Osmanlı 623 sene yaşadı. Bu süre zarfında 3 kıtada bayrak dalgalandı. Yüzlerce çeşit etkin kökenden gelen değişik din ve inanç sahibi insanı yönetti. Böylesine bir genişlik ve karışıklık içinde gittiği yere huzur ve barış götürdü.

Çünkü Osmanlı'nın temel amacı adaletle riayettti. Bu suretle Allah adını yüceltmek ve Yüce Yaratıcı'nın rızasına ulaşmak istiyordu.

Yönettiği halkı Hakkın kulları biliyordu. Kul olmak itibarıyla bütün insanların eşitliğine inanıyordu.

Gittikleri yerde sevinçle karşılandılar , benimsendiler. Ayrılırken de gönüllere hüznün ve acı çörekleni, gözler yaşardı.

Ne acıdır ki , bıraktığı topraklarda hâla huzur ve barış hasreti var. Hâla Osmanlı aranıyor ve özleniyor. Yani adaletin , eşitliğin hakka ve hukuka saygının yaşandığı , düzenin, disiplinin, özgürlüğün kısaca insanca yaşamının hakim olduğu bir dönem ...

Osmanlı bu muhteşem medeniyeti hangi insanlarla kurdu? Osmanlı insanının temel özellikleri ne idi? Böylesine emsalsiz güzel bir toplumun insanları nasıl insanlardı?

Düşmanı bile hayran eden Osmanlı, tarihin derinlikle-

dirmenin lüzumuna inanıyoruz.

Birçok yönleriyle ele alınan Osmanlı'yı toplum yapısı , yaşayış , adetler ve genel ahlak kuralları ve âdabıyla tanıtmak istiyoruz .

Osmanlı toplum hayatı şehirlerde daha sonra mahallelerde başlar . Şehirlerin çekirdeği pazar yerleri ve civardaki camidir . Çünkü pazara gelenler namazlarını bu camilerde kılarlardı .

Osmanlı kültüründe birey için mahalle , ailesinden sonra gelen ilk topluluktu . Mahalle sakinleri arasında hemşehrilikten daha kuvvetli adeta akrabalık derecesinde dayanışma vardı . Osmanlı da mahalle , mescid etrafında toplanan imam ve yardımcılarının yönettiği , elbirliği ile bir takım belediye hizmetlerinin yürütüldüğü bir semt topluluğudur . Mahalle cami , mescid , hamam gibi temel unsurlar yanında mahalle mektebi , fırın , mahalle kahvesi , esnaf dükkanları , hatta mahalle-i hamuşar ismiyle bir mezarlık bile bulunurdu .

Osmanlı ülkesinde (tüm İslam ülkelerinde olduğu gibi) gün sabah ezanıyla başlar akşam ezanıyla biter. Çalışma saatleri namaz vakitlerine göre yıl içerisinde değişiklik gösterirdi . Öğle ve ikindi namazlarında hem zamanın

tayini hem de camiye gidiş geliş ve cemaatle görüşme nedeniyle doğal bir dinlenme arası olmaktadır.

Geleneksel Osmanlı kültüründe eğlence İslam'ın koyduğu toplum düzeni ve ahlak kuralları içinde vardır. Bu konuda kesin yasaklar içki, kumar ve fuhuştur. Osmanlı toplumunun bu konudaki genel yapısını Hristiyan bir yazar Hellwald-Beck'in gözlemine dayanarak aktaralım. Yazar şöyle diyor:

"Bütün Türkler, bir fikir üzerinde teemmüle dalmış filozoflara benzerler. Hepsinin hareketlerinde aynı ciddiyet, konuşma, bakış, mimiklerde aynı itidal mevcuttur."

"İstanbul'un hiçbir semtinde, hatta en kuytu sokaklarda bile bir yabancıya tecavüz edildiği vaki değildir."

"Kalabalık içinde saygısız bir nazarla karşılaşmak şöyle dursun, tecessüs eden ve yadırgayan bakışlara bile hiçbir zaman rastlanmaz."

"İstanbul'da sokak kavgalarına, maksatsız dolaşan serserilere, dedikoducu kadınlara, herhangi bir fuhuş belirtisine, hasılı yüz kızartacak hiçbir harekete rastlamak mümkün değildir."

"Çarşıda da camidekine benzer bir sükunet hüküm sürmektedir. Her tarafta mümkün olduğu kadar az konuşulmakta ve sakin hareket edilmektedir. Şarkı söylemek, gürültü kahkaha ve avamî çığlıklar atmak, ilüzsüz izdihamlar yaratmak gibi şeylere rastlanmaz. Hiçbir tarafta haylaz ve dilenci guruhuna rastlanmaz."

"Her tarafta muhtelif toplum sınıflarının birbirine karşılıklı saygı duydukları müşahade edilir."

Evet, demek ki biz bugün hasretini çektiğimiz toplum düzenini, yüzyıl önce bu ülkede yaşamışız. Neler olup bitti ki, bugün o güzelliklere bunca uzak düştük?

Osmanlı toplum hayatında belli günlerde dostlarla bir araya yemeli içmeli sohbet ve birlikteliklerinin de aynı yeri vardır. Şikbaharda birlikte dostlarla mesirelere gidilirdi. Yemek için kuzular doldurulur, sütler, yoğurtlar, helvalar, peynirli pideler, zeytinyağlı dolmalar hazırlanır, Mevsimine göre mısırlar kaynardı.

Aileler arasında "arifane ziyafetler" denilen masraflı müştereken paylaşılan yemekler düzenlenirdi. Bu ziyafetler "Zekeriyya sofrası" tarzında her ailenin katkılarıyla yapılır sohbetler edilirdi.

Osmanlı'da bir yuvanın oluşmasının ilk basamağı olan nikahlar da özel merasimlerden sayılırdı. Nikah günü tarafların anne-baba, yakın ve davetlileri genellikle evlenecek kızın evinde toplanırlardı. Kadın ve erkekler ayrı bölmelere otururlar, evlenecek kız kapı veya perde gibi sütre ardından imam ve şahitlerin sesini duyacak şekilde oturtulur, imam evlenecek çifte dini vecibe ve evlenme-boşanma hükümlerini anlattıktan sonra evlenmeye razı

olup olmadıkları sorulur, kabul etmişlerse "Ben de akd-i nikah eyledim" diyerek durumu kağıda yazardı. Kur'an okuyup mutluluk süreklilik dilenirdi. Nikah kıyan imama paranın yanısıra havlu, şeker, seccade hediye edilirdi. İmamın ayrılmasından sonra kadınlar kendi aralarında düğün yaparak eğlenirlerdi.

Müslüman ve Hristiyan arasında uyulan bazı kaide ve karşılıklı ilişkiler vardı. Kübera, tüccar olsun, esnaf olsun, Müslüman veya Hristiyan olsun bütün ahabplarına Ramazan'da büyük tepsi ile baklava, kandil gecelerinde şeker, çörek gönderirlerdi. Hristiyanlar da Paskalya'da İslam ahabp ve komşulara paskalya çöreği veya portakal gönderirlerdi.

İster Türk, ister Ermeni, ister Rum ve Yahudi olsun herkes derece derece bu insani özelliklerden etkileniyordu. Bu sebeple de Osmanlı toplumunda hakim kültürün kaynağı olan İslam ve imana karşı ciddi karşıtlık, düşmanlık olmamıştır. Her şeye rağmen Osmanlı terbiyesinden geçmiş Rum da Ermeni de, Yahudi de bir başka oluyor, bu terbiyeye sempati duymamış olanlardan farklılaşıyordu.

Ne hazindir ki şimdi biz kendi çocuklarımızı bile kendi kültürümüzün renginde yetiştiremiyoruz.

Osmanlı'da mahalle ahabplığı ve komşuluğun da aynı bir değeri vardı. Mahalle erkekleri yolda birbirine rastlayınca "Merhaba" demeden geçmezler, gençlerden biri bir ihtiyara rastlarsa elini öperdi. İhtiyar da: "el öpenlerin çok olsun, ömürler gör, oh benim toramanım çok yaşa, kırk bir kere maşallah" gibi iltifat ve dualar ederlerdi.

Hastaların sık sık hatırını sormaya pek dikkat edilir. Ziyarete gidilir: gevrek, portakal, ayva gibi şeyler götürülür, ayrıca hasta fakirse yastığının altına gizlice para bırakılır, hatta ona hekim tayin edilir, ilaç parası bile karşılanırdı.

Osmanlılar arasında "Evlenen ile ev yapana Mevla yardım eder" tabiri yaygındı. Bu konuda birbirine yardım edilir hatta tereddütte olanlar teşvik edilirdi. Yakın akraba da yeni hane olan ya da yapanların çok borçlanmış olabileceğini düşünerek "tebrik-i Menzil" adı altında ev eşyasının bir kısmını tedarik etme yoluna giderlerdi. Bu amaçla eş dost aralarında toplanıp mangal, sarı pirinçten leğen, ibrik, tepsisi ile bakır sahanlar, bakır kazan gibi eşyalar alırlar ve büyük bir incelikle elvan renkli tüllere sararak gönderirlerdi. Hane alan kişi kibar veya mevki sahibi ise amiri en iyi Saksonya yemek takımları, kanepe takımları alırdı.

Bazen de hane alan veya inşa eden zatın ahabpları arasında hukuku eski olup samimiyetleri latife yapmaya uygun olanlar, tebrik-i menzil yerine renkli tüllere sarılı

türlü kurdellalarla paketlenmiş büyük bir baş lahana ,birkaç demet pırasa ,birkaç şalgam koyup gönderirlerdi. Bu da ahabplar arasında latife ve hoş sohbetlere yol açar sevgi gösterilerine vesile olurdu.

Osmanlı sosyal yaşam ve günlük hayatta hoş karşılanmayan nezaket ,edep,terbiye ve iyi ilişkilere aykırı olan davranışların bazıları şunlardır:

- Sokakta eller bağlı veya eller cepte yürümek.
- "Baksana bana hey" diye birisinin ardından seslenmek.
- Sokakta tesadüf ettiği ve konuşmak zorunda olduğu bir kadının yüzüne dik dik bakmak.
- Misafirlikte ise ;
- Misafiriğe gidilen yerde ev sahibi yer göstermeden odanın üst başına geçip oturmak.
- Ev sahibinin gösterdiği yere ilk teklifte oturmak
- Misafir olduğu yerde ev sahibinin karşısında odaya

göz gezdirmek, duvardaki levha ve resimleri kalkıp incelemek.

- Misafire gecelik ile çıkmak , yanında başı açık oturmak.
- Misafirle otururken gerinmek ,esnemek ,uyuklamak ikide bir kahkaha ile gülmek .
- Misafir konuşurken sık sık sözünü kesmek.
- Misafire bağıra bağıra yüksek sesle konuşmak.
- Sohbet meclisinde beyin kendi hanımından hanımında beyinden söz etmesi.
- Sorulan bir şeye başka tarafa bakarak cevap verme .
- Konuşurken eliyle bir takım hareketler yapma .
- Misafir yanında yüksek sesle adam çağırma .
- Misafir ve büyüklerin yanında çocuğu kucığına alıp sevmek.
- Misafire icabından fazla aşırı ağırlama ,nezaket göstermek ,

- Ev sahibinden evvel yemeğe başlamak
- Misafirlik hatta kendi evinde yemeği şapırdatarak yemek ve yemek yerken geçirmek ,kahveyi höpürdeterek içmek.
- Yemekten sonra elleri ile dişlerini ayıklamak.

Şşte bu düzenli ve ince anlayış karşısında yıllara özlem duymamak maziye kalan Osmanlı kültürünü şairin " Maziye bir bakiver neler neler bıraktık" dizeleriyle anlamamak elde değil .

İnancın bayrağını daima daha da yüceltmekten başka maksat taşımayan...

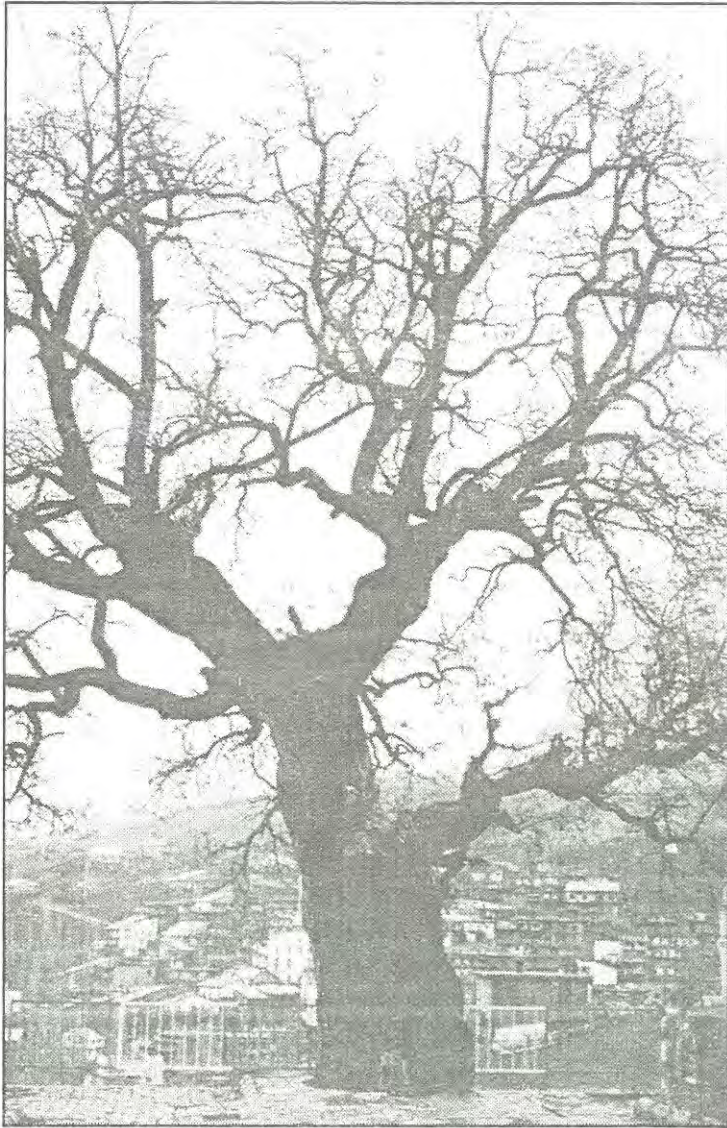
Yaşadığı İslami ahlakına, dost düşmana herkesi hayran bırakan isimsiz, resimsiz kahramanlara...

"Şimdi bizden sadece dua ve manevi hediye bekleyen şehitlerimize...

Hepimizin layık olması dileğiyle...

KAYNAKLAR

- 1) Osm. Adet Merasim ve (Toplum Hayatı) - Kazım Antan ,Duygu Antan-Güney Tarih-Yurt Yayınları
- 2) Osmanlı İnsanı : Vehbi Vakkasoğlu-Nesil Yayınları
- 3) Osmanlı Dünyayı Nasıl Yönetti - Cilt: 3

NECİP FAZIL

Ali Osman BALCI

Bu sayımızda bir gönül üstadından bahsedelim istedik. Kendisi şiirleriyle tanındığı kadar hayatıyla da tanınan hayatıda bir şiir olan bir üstad. Hayatından kısaca bahsetmek gerekirse,

İstanbul'da 26 Mayıs 1905 yılında doğdu. Ortaöğrenimini Bahriye mektebinde yaptı. Darü'l Fünun Felsefe bölümünde Milli Eğitim Bakanlığı bursuyla bir yıl Paris'te okudu. Dönüşünde Hollanda, Osmanlı ve İş Bankalarında memurluk, müfettişlik, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Devlet Konservatuarı, Güzel Sanatlar Akademisinde öğretim üyeliği yaptı. İlk dizisi düşün ve sanat dergisi niteliğinde olan Büyükle Doğuyu çıkarmaya başladıktan sonra resmi görere girmede.

Evet kısaca hayatını böyle özetleyebiliriz. Kendi ağzından hayatını şöyle ifade ediyor.

"Yolumu 1961 sonunda hapisten çıkarken kalbime yazmışım. Çocukların taş attığı sapanları gibi bir şekil... Biri, kuyunun dibini, öbürü kulenin tepesini gösteren iki uç....

Bütün şehir yıkılsa sesinin gelmeyeceği kuya; ferdiyetine tam kapanış ve dudaklarını tam kapanış.... Tepesinden gök gürültülerinin yayınlanacağı kule ise, cemiye tüm açılış ve cıglığı tam kapanış... Ya her şeyden büsbütün el etek çekeceğim, yahut her şeye topyekün el uzatacağım... Zindana 74 kilo girip oradan 57 kilo çıkışımı kaydeden halime göre- sadece kemiyet hesabı- bütün dış müessirler beni artık kuyunun dibine iç saiklerse kulenin tepesine çekiyordu. Korkunç çöküntüler ve yıkıntılar zemininde üst üste devrilmiş mermer sütunların yüzünkoyun toprağa şarkısını fısıldadığı bir mimari bırakmışım.

Evet o gerçekten öyle bir mimari bıraktı ki sarsılmaz bir mimari, şiir mimarisi. Bu yüzden ona üstad dedik. Hayatını 30 yaşından sonra başlatan üstad bunu şu dizeleriyle ifade eder.

"Otuz yıl saatim işlemiş ben durmuşum
Gökyüzünden habersiz uçurtma uçurtmuşum"
Şairliğe başlayışını ise şöyle anlatır:
"Şairliğim on iki yaşında başladı. Bihanesi tu-

hafur. annem hastanedeydi. Ziyaretine gitmişim. Beyaz yatak örtüsünde siyah kaplı, küçük ve eski bir defter... Bitişikte yatan veremli genç kızın şiirleri varmış defterde.... Haberi veren annem bir an gözlerimin içini tarayıp:

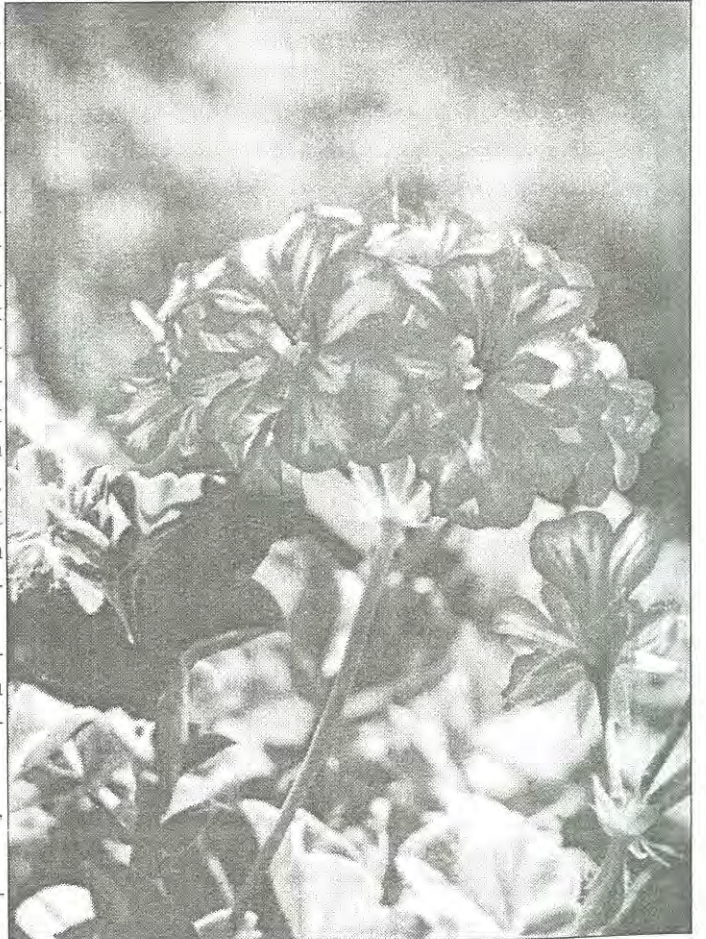
-Senin dedi; şair olmanı ne kadar isterdim.

Annemin dileği bana içimde besleyipte on iki yaşına kadar farkında olmadığım bir şey gibi göründü. Varlık hikmetimin ta kendisi... Gözlerim Hastane odasının penceresinde, savrulan kar ve uluyan rüzgara karşı içimden kararımı verdim.

-Şair olacağım

ve oldum

ölüm yıl dönemi münasebetiyle üstadı rahmetle anıyoruz.

ŞARKIMIZ

Kırılır da bir gün bütün dişliler,
Döner şanlı şanlı çarkımız bizim..
Gökten bir el yaşlı gözleri siler,
Şenlenir evimiz, barkımız bizim.

Yokuşlar kaybolur, çıkarız düze,
Kavuşuruz sonu gelmez gündüze,
Sapan taşlarının yanında füze,
Başka alemlerle farkımız bizim.

Kurtulur dil, tarih, ahlak ve iman;
Görürler, nasılmış, neymiş kahraman!
Yer ve gök su vermem dediği zaman,
Her tarlayı sular arkımız bizim.

Gideriz nur yolu izde gideriz,
Taş bağırdı, sular dizde gideriz,
Bir gün akşam olur , bizde gideriz,
Kalır dudaklarda şarkımız bizim...

Necip Nazıl KISAKÜREK

BİR HATIRA

Halis ŞAŞMAZ

Mehmet Şaşmaz Meh. Oğlu 1336 Doğ. (Eskiden köy katipliği yaptığı için lakabı: Muhiddin Katip idi.

Sene 1968 yılı mevsim güz ayları Eğirdi, kovada da yapılmakta olan elektrik santraline köylülerimiz çalışmaya gittiler. Babam Mehmet Şaşmaz, Muzaffer Ağam ve ben (Halis) de aynı gurubun içindeyiz. Orada bizim köylüleri iki grubu ayırdılar. Birinin çavuşu Hacı Karadeniz, birinin çavuşu Hasan Çetin. Babamı da çalışan su motorlarına motorcu olarak verdiler. Onları çalıştırıyordu. Ben (Halis) ve Ahmet Kocamaz, Sefer Aslan, Mehmet Vural, Veli Önder ve bir kaç arkadaş 17 gün çalıştık. Yaşı sigortaya tutmaz diye bizi on yedi gün sonra işten çıkarttılar köye geldik. Orada babamgil ve köylülerimiz çalışmaya devam ediyordu. O zamanda büyük abim Mehmet Şaşmaz askerde idi, şirkette servis olarak çalışan ölgen diye bir otobüs vardı. Babam abim Mehmet'e para göndermek için otobüsle İsparta'ya gitmiş ve o sırada da Kıbrıs'ın karışık durumları idi. Devlet otobüse el koymuş geri göndermemiş. Ama babam işyerine geri gelmek mecburiyetinde, bir kaç yabancı kişilerle bir jip tutmuşlar onlar Kırıntı Köyü'ne gideceklermiş. Fakat Kırıntı Köyü iki tane Aşağı Kırıntı, Yukarı Kırıntı diye Aşağı Kırıntı şantiyeye biraz yakın Yukarı Kırıntı ise 20 km. Babam anlamamış onlar Yukarı Kırıntı'ya gideceklermiş. Yol ayrılan yere geldiklerinde babamı indirmişler. Babam gecenin karanlığı dağın başında yayan yürümeye başlamış. Tabii bu sırada yağmur yağıyor karanlıkta bir hayli gitmiş elinde çakmağı var, daraldığı yerde çakmağı çakıyor yolu bu-

luyormuş, biraz devam ettikten sonra çakmağın taşı bitiyor. Zaten kendisi ıslanmış, üşümüş, tam giderken bir şimşek çakıyor bakmış dağın uçurumunda hemen geriye çekilmiş. Bu sırada ormanda çakallar uluşuyor, o sırada şu beyetleri söylemiş.

Kovadanın çakalları uluşur

Aç kurtları, cesedimi belişir

Dostum ağlar, düşmanlarım gülüşür

Hacı Çavuş beni burdan götürün

Ulan kahbe felek, düştün peşime

Aklım erer elim varmaz işime

Yazın bir mektupta askerdekine

Baban kovada da öldü deyverin

Senin için yolda kaldı deyverin

Demiş ve yola devam etmiş. Bu anda bir araba ışığı görünmüş, hemen yolun ortasına ellerini, havaya kaldırmış fakat o saatde o dağın başında adam olacağını tahmin etmeyen şoför korkmuş yola devam etmiş. Yoldan çe-

kilmese arabayla vurulacaktı. Şoför arabayla gitmiş.
Babamdan şoförün arkasından şöyle demiş.

Şoför senin aslın Bulgar, Ermeni
Mevlam sana hiç merhamet vermemi
Ben ölüyüm beni gözün görmemi
Dağda bıraktın ben bir şakkın kulu

Demiş ağlayarak yola devam etmiş az sonra bakmış
geriden bir jip geliyor, yolun kenarına çekilmiş el kaldırmış
jip durmuş. İçinde orman şefi filan varmış. Babam duru-
munu anlatmış jipe almışlar ve orman dairesi şantiyeye
biraz yakın, orman dairesinde biraz ısınmış, şef şoföre de-
miş ki bu adamı şantiyeye bırak gel demiş babam bu du-
ruma çok sevinmiş ve şefe şöyle bir beyit söylemiş.

Orman idaresi, memur beyleri
Merhamet sahibi aldı içeri
Azrail'e dediler, dön artık geri
Daha bu adamın çok muradı var
Konyada oturur, beş evladı var

Demiş Allah razı olsun o şeften, tabii ki önceki geçen
kamyon şantiyeye gidiyormuş. Şoför demiş ki ben kork-
tum dağ başında yağmurun altında bir hayalet gibiydi.
Yoldan çekilmese vurup geçecektim demiş. Babam gece
11.00'de çavuşa gelmiş üstünü başını değiştirmiş. Acele
bir yemek yemiş saat gece 12.00'de motorları devralmış.
İşe başlamış böyle sırasını aksatmadan çalışırken aybaşı
gelmiş. Ay otuz yevmiye otuz olacağı yerde puantacı ya-
zan babamın 4 yevmiyesini silmiş. 26 yevmiye göstermiş.
Babamda gidip durumu yazıhanede iş sahibi Nevzat beye
ve şantiye şefine arzedeinde babamın eksik yevmiyesini
yazdırmışlar. Babamda müsaade olarak iş sahibi Nevzat
Feyzoğlu'na ve bütün şirket sorumlularına şöyle bir şeyler
söylemiş ve o zamanda Rahmetli Mahmut Semerci (Gök-
mahmut)'da orada motorcu olarak çalışıyordu.

Müsadeyi alınca sözü katip aldı şunları söylemiş.

Çetmi Köyü'ndede namını duydum
Arayı arayı burada buldum
Size güvenerek yanına geldim
Nevzat Beyim memleketde var olsun
Şantiyene hile yapan kör olsun

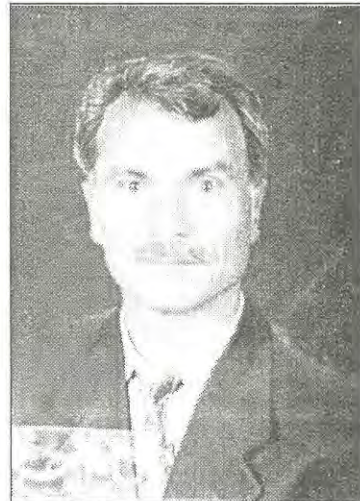
=Nevzat beğim, memleketde seslenir
Mahyetinde çok yiğitler beslenir
Şantiyene deli gelen uslanır

Başımızda Nevzat beğim sağ olsun
Şantiyene hile yapan kör olsun
Oral beğim, kalfaları çağırır
Ofli amca hiç durmadan bağırır
Zeki kalfa haklı haksız ayırır

Başımızda Nevzat beğim varolsun
Şantiyene hile yapan, kör olsun
Avni beyin efendilik soyunda
Nezaketin menbahi var huyunda
Metin beğin hiç fakir yok köyünde

Başımızda Nevzat beğim var olsun
Şantiyene hile yapan körolsun
Nevzat feyzi oğlu, soyadın almış
Ünüyle şöhretin dünyaya salmış
Çok ağır vazife üzerine almış
Kadir Mevlam, yardım eder inşallah

Demiş. Nevzat beyde işçi ile felan konuşmayan bir
patron işçi derdini şantiye şefine veya kalfalara söyler
onlarda ona iletirler. Babamın bu sözleri hoşuna gitmiş
bir kutu pasta getirmiş babama vermiş. Bu mesele 32
sene önce olduğu için ben Halis'in aklında kalan bunlar,
tabi bilmediğim unuttuğumlarda çok Mehmet Şaşmaz'ın
kavada anısını hafızamda kaldığı kadarıyla 05.30.2000
tarihinde kaleme aldım.

NE ESKİ GÖÇLER KALDI, NE O ESKİ ANA TÜTÜLER

Nurgelin ÖZEL

Eski yayla göçlerini hatırlarmısınız bilmem. Nasıl söyleyeyim ben Hiç unutamam. Yaylaya göçme emri Bir Cuma akşamı dellalımız Rahmetli göbüd ali Dayı Tarafından duyurulurdu. Bir Cuma akşamı diyorum Eski-den çetmide en önemli kararlar Cuma günü alınır. Öyle şimdiki gibi sen sen isen ben de benim yoktu o zamanlar Millet Cuma namazından çıkar, caminin önünde toplanır,gündemde ne varsa yaşlısı Genci, muhalifi gayri muhalifi konu üzerinde görüşlerini belirtir, sonrada karar alınır. Gelecek hafta Cumartesi günü yaylaya göçülecek,Gelecek cumartesi günü yap-rağa girilecek, çok önemli karardı bunlar.

❧ klasik köyün bütün aile reisleri hatta büyük oğulları bile caminin önünde ve Bu karardan haberi olmasına Rağmen akşam dellal yinede bağırırdı. "Emmiler ha duyduk duymadık demeyin ha ,Gelecek Cumartesi yaylaya göçülecek, daha erken göçen olursa İki buçuk lira ceza kesilecektir" Sanırım bu dellal işi, işin resmîyet Kazanması içindi,ceza kesilecek ya. Kimse haberim yoktu demesin diye. Sonra bir kavgı kokusu sarardı ortalığı,tuluklar Avkılanır,bişekler temizlenir. Katırların ve eşeklerin ayaklarına nal çakılır,Semerleri gönlü yeterse rahmetli gök Mahmut'a,yetmez ise Taşkent'te yada Alata'da tamir ettirilir, Küçük körpe oğlaklar heybelere doldurulur,Yayla yükünün ortasına yerleştirilirdi. Çorum leblebicilerine bile parmak ısırtacak şekilde iti-

na ile kavrulan buğday,nohut ,güneşşiki ve darı yine itina ile dibeklerde dövülür. Kıştan özellikle kar bekmezlemesi için ve bir hastaya Sağa gerek olur diye küçük bocutlarda ağzına bir darı gazığı sokarak Saklanan pekmezlerle karlılır göç kuvvüdu oluşturulup helkelere doldurulurdu. Helkenin çine bir de Tahta kaşık konurdu gelen geçene ikram etmek için,o zamanlar gurur ve Kibir gibi bulaşıcı hastalıklar yoktu,müslümanın artığı, müslümana şifadır

Diye kimse çekinmeden aynı kaşıkla tadardı göç kavu- dundan,yada bir yufka ekmeğin arasına bir miktar konularak ikram edilirdi yol boyu görülen insanlara. Biz o zamanlar baklavayı,şeker pareyi hiç duymamıştık bile.

Helva yada ekme helvası yapılır yine bir dürüm ekmeğin arasına Konur azığın içine sarıp dolardık belimize,ekmek helvasının pekmezi kah belimize çıkardı, kahta azığın dışına,ne önemi vardı ki,belimizde bir sıcaklık Hissederek en önden çıkardık yayla yoluna löküleri önümüze katarak. Adı üstünde Lökü bu gitmezki, diğneşmeç taşını dolandığımızda güneş bir adam boyu yükselmiş,yayla göççüleri yazlık arasından öbek öbek yukarı doğru akmaya başlamış olurd.

Bağırانlar,çağırانlar,meleşen oğlaklar kuzular. Hele arasına şu eski dolma tüfeklerle havaya bir el barut sıkmaları yokmu,sanırım,Türkiyenin en zenginleri bile ölür gider-

de böyle bir keyf yaşamazdı o zamanlar.

İyi hatırlarım göçün bir ucu gapi ağzının dolamaya dolanırken bir ucuda köyde olurdu. Herkez küme küme önde koyunu keçisi, oğlağı kuzusu, ineği tanası ve yük hayvanı ayrı ayrı göçerdi yaylaya.

Çoban yaylada tutulurdu, çoban bulunamazsa da keşik yapılırdı, sırayla herkes malının sayısına göre davar güderdi otlu geyaklarda.

Göçün en gerisinde gatr, yükünün bir tarafına bir iki kilif eskisi yatak diğer tarafına da un bulgur, kuru katık yiyecek sarılırdı. Gatrın yada bişe şişesinde içinde ucunda çapıt sarılı bir telle Arka gıcacığa asılırdı.

Dedim ya yükün ortasında ya ekdi oğlak yada küçük bir çocuk olurdu. Ama mutlaka olurdu.

Yayla damları temizlenip içine yerleşilip, çelkiler garramnik çalları ile tamir edilip, kuzular oğlaklar çimenler üzerinde oynanmaya başladığı zaman yaylaya yerleşmiş olurdu göçüler. Biz kökücüler ise gün batımına belki de gece yarısına anca gelebilirdik yaylaya. Benim ilk yaptığım iş düz dört tabak taş bulup obanın ilk fırınıni yapmak olurdu. Altta küçük bir delik, üstte bir çaydanlık ağız kadar boş bırakılmış Daire şeklinde küçük bir ağız ve çamurla dışı iyice sıvanmış bir sanat eseriymiş sanki bu fırın. Sabahları elini suya batırıpta sıcak tabağın üzerine avucunda ki bezeyi parmaklarını izlerini belli ederek şöyle aşağıdan yukarıya bir çektin mi eh beş dakika sürmez nar gibi kızarmış tandırın çekip alırdık fırından. O sıralar papatyalarla beni seviyormu sevmiyormu diye fal bakmazdık, sevgi nedir pek bilmezdik çünkü dolu dolu yaşasakta bilmezdik sevginin ne olduğunu.

Papatyaları başlarından incitmeden koparıp, çamurdan bin bir güçle su getirerek yaptığımız değirmenlerin ortasına atardık. Su aşağı aktıkça Papatyanın tır tır dönmelerini izlerdik saatlerce.

O zaman donkişotun yel değirmenlerini okumamıştık daha ama, en iyi fırındağı düzdürürdük büyük amcalara kapının üzerine asardık büyükçe Bir değneğin ucuna. O rüzgardan fırıl fırıl döndüğü zaman dünyalar bizim olurdu.

Kuşluk vakti ilki gelince emişmesin diye oğlakları Toplayıp çelkiye doldurmak bizim görevimizdi, ilkıda sağılır keçi ve koyunları yakalayıp sağması için ebemizin, annemizin onene getirmekte bizim görevimizdi.

Boynumuzda tuz torbası elimizde tuz çanağı pek hoşumuza gitmese de başarıyla yapardık bu görevi.

Ongıllağın ucunda havada bırakır kimi sevdiğimizi sorardı bizden daha büyükler. Yüzümüz kızarırdı sanki sevmek ayıpmış gibi.

Ardıç ağaçlarından pürler keserek oba ateşi yakarak diğer obalara inat. Çiğdem kazardık, ıtır sökerdik, yağmur yağıp Gök gürlediği zaman çayırılara koşarak yerden yeni patlamış küçük bir turnsek toprak bulupta deşeleyip

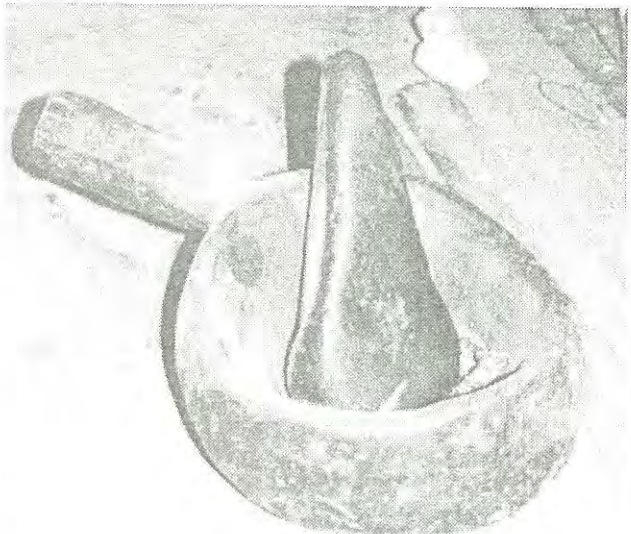
içinden sağır gulak mantarını koparmak için. Sütli yemlikleri golan guyrıkları yerdik avucumuzda ovalarayar. Hem de tuzsuz olarak yıkamak sa hak getire. Yinede hastalanmazdık, kırmızı kırmızı olurdu yanaklarımız. O zamanlar kibarlık olsun diye kepeği alınmazdı unlarımızın. Bulgur bile kabuğu alınmadan yapılırdı. Makarnayı ise hiç bilmezdik. Hami şimdi gavurlar naturel diye kurtlu elmeye daha çok para veriler ya bizde kurtlarını temizleyip yerdik elmaların kırk yılda bir obaya satılı gelen kirazların.

Sakız otlarını sökerdik dibindeki sütlerden yer sakızı yapması için. Ardıç ağaçlarını toplardık ağızımızda ıslatarak sakız yapmak için. Sonra gün dönerdi, kuzu kulaklar çıkardı keçilerin gitmediği çakıllı yerlerde, iğdeler nefis kokularını saçmaya başlardı. Yazlık arasına millet bahçasının orda ki asmaya ala düşerdi daha sonra. Her odun yıkmaya gelişimizde dallarını kollardık asmanın, bir salkımda üç beş tane kızarmış uzum olmasi yeterdi, kan çıkar koparırdık kanta uzun sırtıklar keserdik ucundaki çatalla çıkarmadığımız dalların ucundaki üzümünü burup almak için.

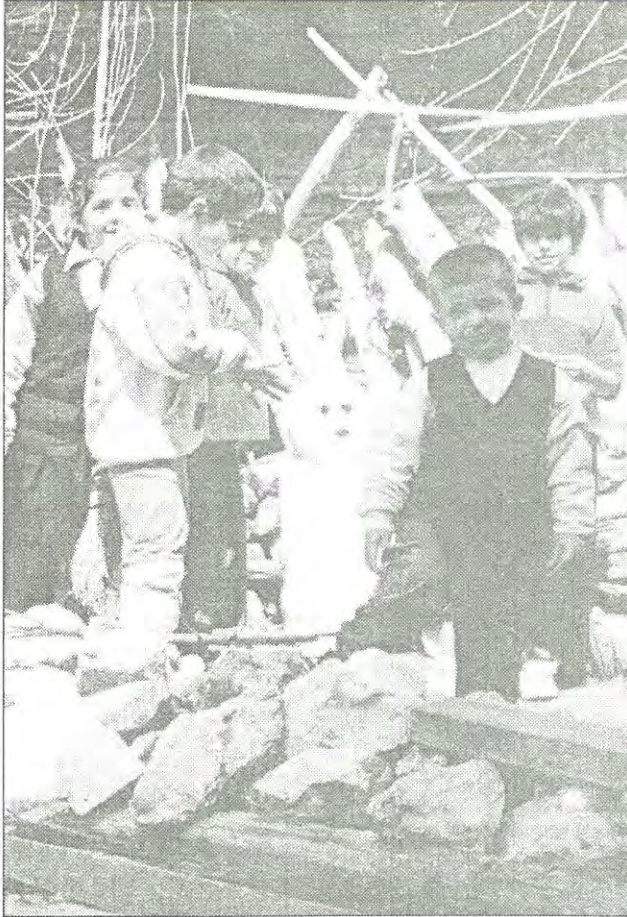
Ceviz ağaçlarının dalları ucunda ana tütüler belirirdi daha sonra, koparırdık solup kuruyasıya. Kadar elimizde taşımak yada telliklerimize cığa gibi takmak için.

Analara, nenelere ana tütüm diye koklar severdi çocuklarını.

Şimdi o günleri ve o insanları çok özler oldum. O günleri o çocukluk Günlerini yeni nesilde yaşasın istiyorum ama ne mümkün. Ne o eski Günler kaldı nede o eski insanlar, nede o eski ana tütüler. Ana tütüler eskisi gibi kokmuyor artık. Bize ne oldu Allah aşkına diye düşünüyorum. Nice sevgi dolu, sıhhat ve afiyet dolu günlere sevgili dostlar.

ÇOCUK SAYFASI

Sigara içme,
torununu gör;
Sigara iç,
dedeni gör

Karışık Harflerin Çözümü

Ç E Ç E N İ S T A N

ÜNLÜ PİRAMİT ÇÖZÜMÜ

BULMACA SAYFASI

BİL-BUL

	↔	✓	✕	✕	✕	✕
■	A	B	C	Ç	D	E
●	F	G	Ğ	H	I	İ
♥	J	K	L	M	N	O
▼	Ö	P	R	S	Ş	T
☺	U	Ü	V	Y	Z	

✕ ♥	✕ ■	✕ ●	✕ ♥	✕ ■	✕ ▼

✓ ■	↔ ■	♥ ✕	✕ ■	☺ ●

✕ ■	✕ ■	✕ ▼	✕ ♥	✕ ●

✓ ■	✕ ■	♥ ✕	✕ ■	☺ ■	✕ ●	✕ ♥	✕ ■

✓ ■	↔ ■	☺ ▼	✓ ♥	↔ ■	☺ ♥	☺ ●

B	A	B	A	E	F	E	N	D	İ	B	E	K	I	D	A	Ş	F	E	T
O	Ş	M	A	N	D	A	Y	İ	C	V	A	S	P	A	L	A	I	K	E
Y	A	A	N	T	E	M	E	M	Z	E	L	L	E	K	G	R	L	I	N
N	F	R	Ş	Ü	K	Ö	G	A	B	A	L	A	K	E	O	A	Z	N	
U	I	A	T	G	Ş	İ	Ç	O	J	K	Ş	Ş	A	B	C	M	B	G	E
E	Y	Ş	G	I	K	H	I	T	Ö	E	R	A	U	D	I	C			
G	A	L	Ç	A	K	Z	Ü	S	L	R	L	R	A	Ş	Ç	S	U	L	R
R	H	I	J	V	I	L	A	E	E	V	Y	A	T	R	K	A			
İ	Ü	T	L	E	O	G	R	R	L	N	K	M	E	U	V	A	A	R	L
H	S	O	E	A	R	I	A	C	A	E	H	G	L	S	U	F	H	A	I
Ü	E	P	T	M	S	J	U	L	A	H	R	O	I	F	Ş	A	M	L	K
S	Y	A	B	Ü	N	S	Ü	H	I	F	M	E	C	L	T	L	A	K	A
E	I	L	M	İ	R	E	K	K	Ö	G	E	E	K	A	J	A	N	I	B
Y	N	A	S	I	F	H	A	S	A	N	M	R	T	L	O	R	A	L	I
İ	Ç	A	V	U	Ş	L	A	R	I	N	A	H	M	A	T	E	M	J	L
N	T	A	L	O	P	A	F	A	T	S	U	M	P	Ü	Y	E	R	I	E
A	R	T	L	A	C	A	H	N	I	R	I	D	I	G	L	T	K	Ç	D
L	İ	G	K	İ	L	İ	G	A	R	A	G	K	İ	R	E	Ç	L	I	N

Tablo yardımıyla yukarıda-
ki şifreli olarak verilen keli-
meleri bulunuz? Kelimeleri
birlikte okuduğunuzda an-
lamlı bir cümle bulacaksınız.

Hazırlayan:

Muhammed

Raşit BALCI

Kama İlköğretim Okulu

Karatay/ KONYA

GEÇEN
SAYIMIZDAKİ
BULMACANIN
ÇÖZÜMÜ

HABERLER

Vefat Edenler

- ☛ Mehmet Bakdemir 08.06.2000 (Musa Mehmet)
- ☛ Hasan Baki Coşkun'un kızı Ayşe Coşkun

EVLENENLER

- ♥ Ali Güçlü (Zeki Güçlü'nün oğlu) - Hacer Seçen (Ali Seçen'in kızı)
- ♥ M.Ali Şaşmaz (Halis Şaşmaz'ın oğlu) - Zeliha Saçıkara (Isparta'lı Süleyman Saçıkara'nın kızı)

* NİŞANLANANLAR *

- ♥ Kenan Oğuz (Mustafa Oğuz'un oğlu)
Seher Bozdemir (Dede Bozdemir'in kızı)
- ♥ Bekir Balcı (Ahmet Balcı'nın oğlu)
Rabia Koç (Ahmet Koç'un kızı)
- ♥ Ramazan Önder (Ali Önder'in oğlu)
Taşkentli Fadime Doğanay (Ahmet Doğanay'ın kızı)
- ♥ Mustafa Akdeniz (Hüseyin Akdeniz'in oğlu)
Ayşe Bakdemir (Emin Bakdemir'in kızı)

ANTALYA KONYA YÖRESİ

Kültür Araştırma ve Yardımlaşma

Derneği

ANTALYA

Sayı :

Tarih : 12/05/2000

Konu: Yeni Yönetim

.....DERNEĞİNE

Derneğimizin 2. OLAĞAN Genel Kurulu 30.04.2000 tarihinde yapılmıştır.

Yeni Yönetim Kuruluna seçilenlerin adı, soyadı ve telefon numaraları aşağıda belirtilmiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

ABDULLAH KAN
BAŞKAN

BAŞKAN	Abdullah KAN	242 248 04 01- 748 32 62
BAŞKAN YAR.	Mevlüt BOSTAN	325 79 06- 0 532 399 51 56
GENEL SEKRETER	Mehmet KARACA	359 91 14- 337 00 23- 0 535 219 54 22
MUHASİP ÜYE	Mustafa ORDU	222 33 82- 0 532 588 15 28
YÖN. KUR. ÜYE	Harun TETİK	344 81 57- 0 542 413 91 13
YÖN. KUR. ÜYE	Hüseyin BEKDEMİR	335 21 39- 0 532 292 15 43
YÖN. KUR. ÜYE	K.Ali KILINÇEL	267 66 73
YÖN. KUR. ÜYE	Mustafa ÖZEL	228 08 00- 0 542 511 51 04
YÖN. KUR. ÜYE	Hasan ASAL	243 72 88

NOT:

DERNEĞİMİZİN:

TELEFON NO : 0 242 248 32 62

FAX NO : 0 242 248 32 62

Güllük Cad. Bilginler Apt.Kat:2 No:25/5 Tel: 0 242 248 32 62 Fax: 248 32 42 **ANTALYA**

LALE MARKET

MARKET VE PASTANE

*Her türlü Pasta ve Tatlılar
kendi imalatımızdır.
Özel günleriniz için sipariş alınır.*

Hasan BAĞRAM

Cep: 0.532.769 45 17

ADRES

Süleymanşah Mah.
Mahmut Hüdayi Cad.
Meram / KONYA

Tel: 0 332 324 44 11

